

அகத்திய நாயனார் வாகட வெண்பா

பதிப்பாளர்

வெ. சுரேஷ்குமார் எம்.ஏ.,

தமிழ் இலக்கியத்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

சென்னை - 600 005.

2007

அகத்திய நாயனார் வாகட வெண்பா

சுவடியியலும் பதிப்பியலும் பட்டயப் பேற்றிற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெறும் பதிப்பேடு

பதிப்பாளர்
பெ. சுரேஷ்குமார் எம்.ஏ.,

நெறியாளர்
ய. மணிகண்டன்
விரிவுரைப்போர்

தமிழ் இலக்கியத்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

சென்னை - 600 005.

மே - 2007

சுவடியியலும் பதிப்பியலும்
பட்டயப் பேற்றிற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெறும் பதிப்பேடு

எண்:53010632

நெறியாளர் சான்றிதழ்

முனைவர் ய. மணிகண்டன்,
விரிவுரையாளர்,
தமிழ் இலக்கியத்துறை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை - 600 005.

“அகத்திய நாயனார் வாகட வெண்பா”
எனும் தலைப்பிலான ஓலைச்சுவடியைச் ‘சுவடியிலும்
பதிப்பியலும்’ எனும் பட்டயம் பெறுவதற்காகப்
பெ. சுரேஷ்குமார் அவர்கள் என் மேற்பார்வையில்
பதிப்பித்தார் என்றும் இப்பதிப்பு இவர்தம் தனி
முயற்சியால் உருவானது என்றும் சான்றளிக்கிறேன்.

நெறியாளர்

(முனைவர் யு. மணிகண்டன்)

நாள்: - -2007
இடம்: சென்னை-5.

பதிப்பாளர் உறுதிமொழி

பெ. சுரேஷ்குமார்,
முதுகலை இரண்டாம் ஆண்டு,
தமிழ் மொழித்துறை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை - 600 005.

‘சுவடியியலும் பதிப்பியலும்’ என்னும் பட்டயப்
பேற்றிற்காகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெறும் “அகத்திய நாயனார் வாகட
வெண்பா” என்னும் தலைப்பிலான இப்பதிப்பேடு என்
தனி முயற்சியில் உருவானது என்று உறுதியளிக்கிறேன்.

பதிப்பாளர்,

(பெ. சுரேஷ்குமார்)

நாள்: - 2007
இடம்: சென்னை-5.

உள்ளடக்கம்

	பக்கம்
பதிப்புரை	xxx
அகத்திய நாயனார் வாகட வெண்பா	1-35
பின்னிணைப்பு	
1.பாடல் முதற்குறிப்பகராதி	36-41
2. சொல்லடைவு	42-52
3.துணைநூற்பட்டியல்	53-55

நன்றியுரை

என்னை என்று புறம்தந்த என்தாய் - தந்தையை வணங்குவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கடையேனும் கரைசேர வேண்டும் என்னும் நோக்கோடு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயில எனக்கு வாய்ப்பினை வழங்கிய முன்னாள் தமிழ்மொழித்துறைத்தலைவர் அகராதிக்கலை வித்தகர் பேராசிரியப் பெருந்தகை வ.ஜெயதேவன் அய்யா அவர்களுக்கும் சுவடியியல் துறையில் சுவடி எப்படி பதிப்பது, எப்படிச் சுவடியைக் கையாளுவது என்பன முதலான அனைத்துத் தகவல்களையும் வழங்கிய தமிழ் இலக்கியத் துறைத்தலைவர் பேராசிரியர் வீ. அரசு அய்யா அவர்களுக்கும் சுவடியைப் படிப்பதற்கும், பதிப்பிப்பதற்குமான எழுத்துக்களைக் கற்றுக் கொடுத்து நெறியாளராகவும் இருந்து என்னை நெறிப்படுத்திய முனைவர் ய.மணிகண்டன் அய்யா அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்து மகிழ்கிறேன்.

சுவடிப்பதிப்பில் எனக்கு “அகத்திய நாயனார் வாக்கிய வாகட வெண்பா” என்னும் சுவடியைக்

கொடுத்துதவிய சென்னைப் பல்கலைக்கழக அரசினர்
கீழ்திசைச் சுவடி நூலகக் காப்பாளர்
சௌந்தரபாண்டியன் அவர்களுக்கு என் நன்றியை
உரித்தாக்குகிறேன்.

பசிநோக்காது கண் துஞ்சாது எந்நேரமும் என்
கல்வி வளர்ச்சி பற்றியே இடைவிடாது சிந்தனை
செய்து கொண்டு இருக்கும் என் உயிரினும் மேலான,
அண்ணன்கள், அண்ணிகளான குமார் - குப்பு,
தணிகாசலம் - சந்திரலேகா, ரஜினி- அமுதா,
அக்கா சிவகாமி - சங்கர் ஆகியோர்களுக்கு நன்றி கூற
வார்த்தைகள் இல்லை. எனவே, இவர்களை வணங்கி
மகிழ்கிறேன்.

சுவடியியல் பட்டய வகுப்பில் சேருமாறு என்னை
ஆற்றுப்படுத்தியதோடு இந்நூல் உருவாக்கத்திற்குப்
பல உதவிகளைச் செய்த முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்
அ.சதீஷ் அவர்களுக்கு என்றென்றும் நன்றி கூறக்
கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்நூல் உருவாக்கத்திற்குப் பல்லாற்றாணும்
உதவிய என்கெழுதக நண்பர்களான இரா. அன்பழகன்
எம்.ஏ.பி.எட்., ஜெ. பஞ்சாட்சரம், வ. சிவப்பிரகாசம், செ.

செல்வம் ஆகியோருக்கும் மற்றும் என் விடுதி அறை
எண் 7ஐச் சேர்ந்த நண்பர்களுக்கும் நன்றியைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலைச் சிறப்பான முறையில் உருவாக்கிக்
கொடுத்த டுடே கிராஃபிக்ஸ் நிறுவனத்திற்கும் என்
நன்றியை உரித்தாக்கி மகிழ்கிறேன்.

பெ. கரேங்குமார் எம்.ஏ.,

பதிப்புரை

‘அகத்திய நாயனார் வாகட வெண்பா’ எனும் தலைப்பிலான இப்பதிப்பாக்க முயற்சி பற்றியும் பதிப்பின் சிறப்பியல்புகள் பற்றியும் (ஆசிரியர், காலம், யாப்பு, நூல்நுவல் பொருள் முதலான) நூலின் சிறப்பியல்புகள் பற்றியும் எடுத்துரைப்பதற்கு முன் சுவடி நெறிமுறை, எழுத்து அமைப்பு, இவற்றைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் சுவடி அச்சாக்கம் பெறல், இவற்றின் முன்னோடி போன்ற சுவடி சார்ந்த செய்திகளை முதற்கண் பருந்துப்பார்வையில் சுருக்கமாகக் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

சுவடியும் நெறிமுறையும்

சுவடியின் நெறிமுறைகளை இரண்டு வகையாகப் பகுத்து காணலாம். அவை 1. எழுத்து முறை 2. பாதுகாத்தல் .

1. எழுத்துமுறை

சுவடிகளில் நான்கு வகையான எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1. பழைய எழுத்து வடிவம்;

2. கையெழுத்து வேறுபாடு, கிரந்த எழுத்து கலந்திருத்தல் என இரண்டுவகை எழுத்துமுறை உள்ளது.

1. பழைய எழுத்து வடிவம்

சுவடிகளில் உள்ள பழைய எழுத்து வடிவங்களில் எழுத்துகளில் குறில் நெடில் (எ, ஏ) வேறுபாடும், மெய்யெழுத்துக்களில் புள்ளிவைத்து எழுதும் வழக்கமில்லை. ஆனால் தொல்காப்பியர் காலத்தில் புள்ளிவைத்து எழுதியற்கான சான்றுகள் உள்ளன.

(எ.கா)

“உட்பெறு புள்ளி யுருவா கும்பே”

“மெய்யின் இயற்கை புள்ளியோடு நிலையல்”¹.

போன்ற நூற்பாக்கள் ஒலையில் மெய்யெழுத்துக்களில் புள்ளியிட்டு எழுதும் வழக்கத்தைக் கூறுவதனை காணலாம். “கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டுவரை புள்ளியின்றி எழுதும் நிலை உருவாகியது என்று தென்னிந்திய கோயிற்சாசனம் என்னும் நூலில் த.ந. சுப்பிரமணியன் கூறுகிறார்.”

1. தொல்.எழுத்து -நூன்மரபு -14,15. பக்-16

2. கையெழுத்து வேறுபாடு

சுவடிகளில் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்களில் சில கையெழுத்து தெளிவு இல்லாமல் அய்யம் தருவதாக இருக்கும். கையெழுத்துத் தெளிவின்மையால் ஏற்படும் அய்யங்களை யூகத்தாலும், இடத்தாலும், பொருள் பொருத்தத்தாலும் நீக்கிக் கொள்ளலாம். அய்யத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு எழுத்து சுவடியில் பல இடங்களில் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும். அவ்வாறு இருக்கும் போது சொல்லின் பொருத்ததால் அவ்வெழுத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம். சுவடியை முழுமையாக படிஎடுத்தபிறகு கையெழுத்து முறைய நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும். சுவடியைப் படிஎடுத்து எழுதி முடித்தபிறகு அவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தூய வடிவம் பெறும்.

3. கிரந்த எழுத்து

கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு பிறகு தமிழ்மொழியில் வடமொழியின் தாக்கம் அதிகமாக இருந்தது. இக்காரணத்தால் கிரந்த எழுத்துக்கள் அதிக அளவில் தமிழில் கலக்க தொடங்கின. ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட பழைய எழுத்து வடிவான புள்ளி இட்டு எழுதும் வழக்கம் கிரந்த எழுத்துமுறைகளையும் சுவடியில் புகுத்தினர்.

பாதுகாப்பு

ஒலையில் எழுதிய எழுத்துக்கள் ஒலையின் நிறத்திலேயே இருக்கும். அவை தெளிவாக தெரிவதற்கு மஞ்சள், இலைச்சாறு. கரிய மை வகை இவற்றில் ஒன்றைத் தேய்ப்பது மரபாக இருந்து வந்தது. இவையே பூச்சிக் கொல்லியாகவும் இருந்தன. இவற்றைப் பாதுகாக்க வேப்பிலை, வசம்பு ஆகியவற்றை பயன்படுத்தினர். மேலும் “சமையல் அறையில் புகைபடியுமாறு சுவடிகளைத் தொங்கவிட்டு வைத்துப் பாதுகாத்து வந்தனர். புகை படிவதால் பூச்சிகள் இறப்பதோடு எழுத்துகளும் நன்றாகத் தெரியும்”². என்று அரசினர் சுவடி நூலக அறிக்கை கூறுவதாக பூ. சுப்பிரமணியன் கூறுகிறார். பழைய ஒலைகளில் உள்ளவற்றைத் தாள்களில் பெயர்த்து எழுதி வைத்துப் பாதுகாத்தனர். இவ்வறு எழுதிப் பாதுகாப்பது மூலத்தை பாதுகாக்க முடியாமல் போகும். எனவே, இதனைப் புகைப்படம் எடுத்து வைத்து மூலத்தையும் பாதுகாத்தனர்.

2.சுவடியியல்-பூ சுப்பிரமணியம்-பக்- 191.

மேலும், மூலச் சுவடியைப் பாதுகாக்க 'சிஃபான்' என்னும் மெல்லிய துணியைத் தாள்களின் மீது ஒட்டி வைத்துப் பாதுகாப்பது

(மெண்டிங்) தாள் சுவடிகளைப் பாதுகாக்கும் முறையாக இருந்து வந்தன" என்று பூ. சுப்பிரமணி கூறுகிறார்.

அச்சப் பதிப்பு

ஒலை, பானைஒடு, செப்பேடு போன்றவற்றில் எழுதிக் கோயில்களிலும் மடங்களிலும் முடங்கிக் கிடந்த தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள் ஆங்கிலேயர்களின் வருகையால் நூல்வடிவம் பெற்றன. அவ்வகையில் இந்தியாவில் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய பாதிரிமார்கள் அச்சப்பொறியை அறிமுகம் செய்தனர். இவற்றின் மூலம் தம் மதத்தைப் பரப்பும் வண்ணம் நூல்களைப் பதிப்பித்தனர்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள தரங்கம்பாடியில் 1712இல் அச்சக்கூடம் நிறுவி நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். இக்காலங்களில் ஒலைச் சுவடிகளில்

உள்ள செய்திகள் இலக்கியமாயினும், இலக்கண மாயினும் (அல்லது) சோதிடம், ஆவணம் போன்ற பிற

பொருள்களாயிலும் வடிவில் ஒன்று போலவே எழுதப்பட்ட அமைப்பைக் காட்டுவன. செய்யுள்நூல் என்பதால் யாப்பு வடிவுடன் அச்சுவடிவம் காணப்படுவதில்லை அல்லது ஆவணம் என்பதால் முறையான வடிவைக் காட்டுவது ல்லை. பாட்டாயினும் உரையாயினும் அல்லது குறிப்பாயினும் எல்லாம் ஒன்று போலவே எழுதப்பட்டிருக்கும். இவற்றைப் பதிப்பித்து வெளியிடும்போது சுவடிகளில் காணுமாறே அச்சிட்டால் அவை அழகாக இருக்குமா? கருத்தை உரிய வகையில் உரிய உணர்வுடன் ஊட்டுமா? என்பது அய்யத்திற்குரியதே. எனவே, இலக்கண மரபு, மொழிமரபு, பொருளுணர்வு இவற்றை நுணுகிப்பார்த்து ஆராய்ந்து பதிப்பிக்க வேண்டும் என்று பதிப்புப் பணியில் நம் முன்னோர்கள் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி கொண்டனர்.

பதிப்பு வரலாறு

ஆங்கிலேயர்களின் அச்சாக்க முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து தமிழ்ச் சான்றோர் பலரும் ஒலைச் சுவடிகளில் இருந்த இலக்கண இலக்கியங்களைப் பதிப்பிக்கத் தலைப்பட்டனர். கிறிஸ்துவப் பாதிநூற்றாண்டின் பதிப்பு பணிகளைப் பின்பற்றி

“இராமனுசக் கவிராயர், ஆறுமுக நாவலர், விசாகப்பெருமானையர், தாமோதரம்பிள்ளை, கேளமளேசரபேட்டை. இராசகோபாலபிள்ளை, எழும்பூர் வேங்கடாசல முதலியார், சபாபதி முதலியார், உ.வே.சாமிநாத அய்யர் முதலானோர்”³. தமிழ்ச் சுவடிகளை 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பதிப்பித்தனர். அவ்வாறு பதிப்பிக்கும் வேளையில் பண்டைய சுவடியில் இருந்தவாறே பாடல் எது? உரை எது? என்ற வேவறுபாட்டை அறிய முடியாத வகையில்ப்பல நூல்கள் பதிப்பிக்கப் பெற்றன. இவ்வகையான பதிப்பாக்க முயற்சியில் பல புதிய முயற்சிகளை உருவாக்கிய உ.வே. சாமிநாதையர் ஒரு நூலை பதிப்பிக்கும்போது அந்நூலுக்கான முகவுரை, பதவுரை, பொழிப்புரை, விளக்கவுரை, ஆய்வுக் குறிப்புகள் மேற்கோள் அகராதி, அரும்பத அகராதி ஆகிய பதிப்பு முறைகளில் பதிப்பித்தார்.

தமிழ் பதிப்பு முறையில் செம்மையைப் புகுத்தித் தரமான பதிப்பை உருவாக்கி உலகிற்கு அறிமுகம் செய்தவர் உ.வே.சாமிநாத அய்யர் ஆவார்.

பதிப்பு முன்னோடிகள்

“கி.பி. 1812இல் சுவடியில் இருந்த திருக்குறளின் அறத்துப் பாலினை எஃப் டபிள்யூ எல்லீஸ் என்பவர் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார் என்பதனை அறிகிறோம். இவரைத் தொடர்ந்து “வீரமாமுனிவர்” எழுதிய சதுரகராதியின் பெயர், தொகை, தொடை, அகராதிப் பகுதிகளைச் சென்னைக் கல்விச் சங்கத்தின் மூலம் பதிப்பித்தனர்.

கி.பி. 1836இல் சென்னைக் கோட்டை கல்லூரிக் கல்விச் சங்கத்தின் சார்பில் புதுவை நயனப்ப முதலியார் தஞ்சைவாணன் கோவை, நேமிநாதம் மூலம் ஆகியவற்றை முழுமையாகப் பதிப்பித்தனர். 1838இல் திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமானையர் திருக்குறளைச் சிறந்த உரையுடன் முறையாக பதிப்பித்தார்”.⁴

சுவடிப் பதிப்பைப் பலர் மேற்கொண்டாலும் பதிப்பு பணியை ஒரு கலையாகக் கருதி அக்கலையின் நுணுக்கங்களைத் தங்கள் அனுபவத்தின் மூலம் பிறருக்கு எடுத்துக் கூறி வழிகாட்டியுள்ளோர் மிகச்

சிலரே. அவர்களில் சி.வை. தாமோதரப்பிள்ளை, உ.வே. சாமிநாத அய்யர், எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை ஆகியோரின் பதிப்புரைகளே இங்கு பதிப்பு வழிகாட்டிகளாகச் சுட்டப்படுகின்றன.

“சங்க இலக்கியப் பதிப்பை முதன் முதலில் மேற்கொண்ட பெருமையுடையவராக சி.வை. தாமோரப்பிள்ளை திகழ்நார் (கலித்தொகை 1887) சுவடிப் பதிப்பாக மட்டும் எழுபத்து நான்கு நூல்களைப் பதிப்பித்த பெருமையுடையவர். உ.வே.சாமிநாத அய்யர் பதிப்பு முறையில் புதிய பல திருத்தங்களை மேற்கொண்ட பெருமைக்குரியவர் வையாபுரிப்பிள்ளை”.⁵

இம்மூவரின் அனுபவங்கள் பதிப்புப் பணியில் பல பதிப்பாளருக்கு உறுதுணையாக அமைந்தன.

நூல் பெயர்க்காரணம்

“அகத்தியர் வாக்கியம் வாகட வெண்பா” என்பது இந்நூலின் பெயர். அகத்தியர் கூறிய வாகட வெண்பா என்பது பொருள்”. வாகடம் என்பதற்கு வைத்திய நூல்

(Tamil Lexecon Vol-VI University of Madras) என்று பொருள்".⁶ இந்நூல் 'வெண்பா' என்ற யாப்பு வடிவத்தால் ஆனது. யாப்பின் சிறப்புக் கருதிச் சில நூல்கள் அந்நூலில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள யாப்பு வடிவத்தால் அழைக்கப்படுவதுண்டு. இவற்றில் வெண்பா குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. "நளவெண்பா, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை" போன்ற நூல்களின் பெயர்கள் வெண்பாவின் சிறப்புக் கருதி அந்நூலுக்கு வைக்கப்பட்டவைகளாகும். யாப்பின் சிறப்பு கருதி வெண்பா என்ற சொல் பின்னொட்டாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, இந்நூலுக்கு அகத்தியரால் கூறப்பட்ட வெண்பா என்ற யாப்பு வடிவத்தாலான வைத்திய நூல் என்று பொருள்.

ஆசிரியர் பெயர் : அகத்தியர்

தமிழ் இலக்கிய - இலக்கணங்களில் அகத்தியரை முதலாக வைத்துத் தொடங்கும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது எனலாம். சித்தாந்த நெறி - வீடு பேற்றிற்கு நேர்வழி என உபமன்னியன், அகத்தியன் முதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயு சங்கீதை, சிவகீதை முதலியவற்றை வரித்தோதினர் என்று சிவஞான

சுவாமிகள் சித்தர் உரையில் கூறியதாக மு. அருணாச்சலம் கூறுகிறார்.

அகத்தியர் ஒருவர்தான் இருந்தார் என்றும் அவரால் பலநூல் எழுதப்பெற்றன என்றும் கூறமுடியாது. ஏனெனில் போகம், ஞானம், ரசவாதம், வைத்தியம், காயகற்பம், காலம், பூசை, தீட்சை, பஞ்சபட்சி, சாஸ்திரம், ஆருடம், வாகடம் முதலான எல்லாத் துறைகளிலும் அகத்தியர் பெயரால் நூல்கள் வழங்கி வருகின்றன. இவற்றைச் செய்தவர்கள் பலர், ஒருவரல்லர். காலமும் ஒரே காலமல்ல; வெவ்வேறு காலம், அகத்தியர் பெயர் இருந்தால் நூலுக்குச் சிறப்பு என்று கருதிப் பல காலத்தில் பலர் செய்த நூலுக்கு அகத்தியர் செய்த நூல் என்றே பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு உள்ள நூல்கள் இன்று 200க்கும் மேல் உள்ளன என்று கூறுகிறார்கள். அகத்தியரைப் பற்றி தமிழ்ச் சான்றோரின் கருத்தைக் காண்போம்.

மு. அருணாச்சலம் அவர்கள் அகத்தியரைப்பற்றிக் கூறும்போது “முதல், இடைச் சங்கங்களில் இருந்த அகத்தியர் முத்தமிழ் இலக்கணம் செய்தார். 8ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சிவாலய முனிவருக்குத் தேவாரத்திரட்டு திரட்டிக் கொடுத்தவர் ஒருவர்.

முருகன் துதியாக ஆறெழுத்து அந்தாதி எனும் ஓர் அந்தரிதியை எழுதியவர் ஒருவர், என அகத்தியரைக் குறித்துப் பேசப்படுகின்றது. தென்பொதியில் வாழ்ந்த இவர்கள் அனைவரும் ஒருவரே அல்லர். பல முனிவர் பல காலங்களில் வாழ்ந்திருந்தார்கள். பிற்காலத்தில் அவர்கள் அனைவரையும் அகத்தியர் என்றே மக்கள் கூறத் தலைப்பட்டனர்”⁷. என்கிறார்.

மது ச. விமலானந்தன் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது தெய்வநிலை வரை தமிழ் மக்களால் உயர்த்தப்பட்ட அகத்தியர் தமிழ்நாட்டில் இருந்ததில்லை. புலவர் புனைந்த பெருங்கற்பனையே (A huge fred perpetrated by the so called Tamil pandits) என்பர்.

இல்லாத ஒன்றைப் பண்டைப் புலவர்கள் தொடங்கி பிரதிவரை அனைவரும் ஒத்துவரா? என்று அகத்தியர் இருந்ததற்கான இலக்கிய சான்றை தருகிறார்.

“தென்னவற் பெயரிய துன்னமுந் துப்பில்”

“தென்முது கடவுள்” (மதுரைக்காஞ்சி 40-41)

“பொதியில் முனிவன் புரைவரைகீழ்” (பரிபாடல் -11)

“மாதவ முனிவன் மலைவளங் கொண்டு”

(சிலம்பு அடை 14)

“அமரமுனிவன் அகத்தியன்” (மணிமேகலை)

“கன்னித்தமிழ்” (யாப்பருங்கலக்காரிகை)

இவை போன்று இன்னும் ஏராளமான இலக்கியங்கள் அகத்தியர் இருந்ததற்கான சான்றுகளை எடுத்து இயம்புகின்றன. இங்ஙனம் வழிவழியாக எல்லோரும் போற்றும் வண்ணம் அமையும் அகத்தியர் கற்பனை என்பது பொருந்தாது “தமிழெனும் அளப்பரும் கலதி தந்தவன்” “தழற்பொலி வழிக் கடவுள் தந்ததமிழ் தந்தான்” என தமிழ் தந்தவரே அகத்தியர்தாம் என மக்கள் ஒத்துவரேல் அதற்கு பெருமைக்குரிய இவரை கற்பனை என்பது ஏற்பதற்கில்லை.

அகத்தியர் பலர் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், தமிழ் அகத்தியர் பொதிகை மலையில் சங்கம் ஒன்று நிறுவித் தமிழ் ஆய்ந்தவர் தென்தமிழ் நாட்டகன் பொதியில் திருமுனிவன் தமிழ் சங்கம் என்கிறார் கம்பர். சீதையை தேடச் செல்லும் வானரங்களிடம் தென்பொதிகை

மலையில் அகத்தியப் பெரு முனைவரின் தமிழ்ச் சங்கம் உள்ளது. அங்கு செல்லின் நீங்கள் தமிழ்ச் சுவையினை நுகர்ந்து உங்களை மறந்து அங்கேயே தங்கிவிட நேரும். சீதையைத் தேடும் உங்கள் குறிக்கோள் தடைபெறும் எனச் சக்கீரவன் சாற்றுவதாக வால்மீகி ராமாயணம் (கிட்கிந்தகாண்டம்) கூறுகிறது. எனவே புனையுரைகளையும், பொய்யுரைகளையும் தள்ளி தமிழ் முதல் நூல் தந்த அகத்தியரைக் போற்றுவோம்”⁸. என்று கூறுகிறார்.

அகத்தியர் தோத்திரக்கொத்து என்னும் நூலில் வித்துவான் அம்பை இரா. சங்கரனார் அவர்கள் அகத்தியரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “சிறந்த முனிவர்கள் இறைவனிடத்துப் பேரன்புக் கொண்டவர். “நமைநிகர் ஒருத்த உள்ளான் அவன் நல்ல தமிழ் முனியாம் அகத்தியனே” என்று இறைவனே போற்றத்தக்க நிலையில் பெருமை கொண்டவர், இவ்வுலகத்தில் தமிழைப் பரப்பிப் பலதமிழ் நூல்களையும் எழுதியவர், தமிழாசிரியராக உலகத்துக்கே முதலாசிரியரென இருந்தவர்.

“பொதிகை மலையை இடமாகக் கொண்டவர்” என்பன அய்யத்திற்கு இடமின்றித் தெரிகின்றது இவர் பிறந்த வாழ்ந்த காலம் அய்யத்துக்குரியது”⁹. என்கிறார்.

தமிழ் மருத்துவ முறையை வகுத்த பதினெண் சித்தர்களுள் தலையாயவர் அகத்தியர். இவருக்கு இப்பெயர் மட்டுமன்றி.

அகத்தீசர், குடமுனி, கும்பமுனி, குருமுனி ஆகிய மாமுனிவன், குறுமுனி, தமிழ்முனை பொதிகை நாதன், பொதிகை முனி என்ற சிறப்புப் பெயர்களும் உண்டு என்பதைச் சுவடி நூல்களிலிருந்து அறிய முடிகிறது. மேலும் இவருக்குத் தட்சிணாமூர்த்தி என்ற பெயரும் உண்டு என்பதைச் சில நூல்களின் தலைப்பிலும், இறுதியிலும், அமைந்துவரும் குறிப்பில் இருந்து அறியமுடிகிறது.

சித்தர் மரபு

“சித்தர் என்ற சொல்லுக்குச் ‘சித்தி பெற்றவர்கள்’ என்றும், பேறு பெற்றவர் வீட்டின்பம் அடைந்தவர் எனப் பல நிலைகளிலும் பொருள்

கொள்ளப்படுகின்றது"¹⁰. சித்தன் வாழ்வு மூன்று நெறியுடையன என்று அவ்வையார் குறிப்பிடுகிறார். எல்லாம் வல்ல சித்தனான சிவபெருமான் திருவிளையாடல் புரிகிறார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன.

கடவுளைக் காண முயல்கின்றவர் பக்தர், கண்டு தெளிந்தவர் சித்தர் என்று தேவாரம் வேறுபடுத்திக் கூறுகிறது.

சித்தர்கள் தங்கள் தலைகளை ஞானமார்க்கம் என்ற ஆகாச வெளியில் நீட்டிக் கொண்டிருந்தாலும், தங்கள் கால்களைப் பூமியிலேயே பதித்திருந்தார்கள். தாங்கள் பெற்ற ஞானத்தைத் தங்கள் வாழ்க்கையை உலக மக்களுக்கு உய்விக்கப் பயன்படுத்தினார்கள். உலகோரும் பெற வேண்டும் என்று ஆற்றுப் படுத்தியவர்கள் சித்தர்கள்.

சித்தர்களின் காலம்

சித்தர்களின் காலத்தைப் பலரும் பலவாராகக் கூறுகின்றனர். - அவர்களுள் தெ.பொ.மீ. 15ஆம் நூற்றாண்டு என்றும் மு. அருணாச்சலம் சதாசிவப்

10. வாழ்வியல் கலைஞ்சியம். பக்-2011

பண்டாரத்தார் 5, 6ஆம் நூற்றாண்டு என்றும் நீலகண்டள சாஸ்திரி கால்டுவெல் போன்றோர் 16, 17ஆம் நூற்றாண்டு என்று சித்தரின் காலத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

ஆசிரியர் - நூல் காலம்

தமிழ் இலக்கண இலக்கிய மரபில் மிக நீண்ட நெடிய வரலாற்றை உடைய அகத்தியர் மரபில், இந்நூலாசிரியராகிய அகத்தியர் எக்காலத்தில் வருகின்றார் என்பதனை அறுதியிட்டுக் கூற இயலாது. இருப்பினும்,

“வாகட வெண்பா எழுதி நிறைந்தது

முற்றும்

பதினென் பேர்கள் துணை

ராமசாமிப் பிள்ளை கையட்சரம்

நீழிகாலம் வாழ்க

குரு ரட்சிக்க”

என இந்நூலின் இறுதிப்பகுதியில் வருவதாலும் நூலின் முதற்பகுதியில் 18 சித்தர்களை வாழ்த்தி,

“ஆரியனுல் வாகடத்தி னுள்பொருளை ஆராய்ந்து
 சீருயர்ந்த செந்தமிழால் செப்பவே - கூரியதி
 னுள்ளநி தானமதை ஓத அருள்பெருகும்
 வள்ளலே யென்மனத்தில் வாழ்”

பாடியுள்ளதும், ஆசிரியர் கூற ராமசாமிப்பிள்ளை எழுதினார் என்பதும் “பதினெண் சித்தர்களைப் போற்றி யிருப்பதால்” பதினெண் சித்தர் மரபில் இந்நூலாசிரியரை அடக்க முடியாது என்பதும், பதினெண் சித்தர் மரபு தோன்றிய காலத்திற்குப் பிறகே ஆசிரியர் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதும் தெளிவு இருப்பினும் அவருடைய காலத்தை அறுதியிட்டு அறிய முடியவில்லை.

பதிப்புமூலம்

இப்பதிப்பு சென்னை அரசினர் கீழ்திசைச்சுவடி நூலகத்தில் உள்ள எண். 2496 என்ற ஓலைச் சுவடியைப் பார்த்துக் கையெழுத்துப் பிரதியால் பெயர்த்தெழுதப்பட்ட எண். ஆர் 5303 என்ற தாள் சுவடியையும் இப்பதிப்பிற்கு மூலமாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளேன். இந்த மூலச் சுவடியையும் தாள் சுவடியையும் ஒப்பிட்டு இப்பதிப்பை உருவாக்கு கின்றேன்.

பதிப்புச் சிக்கல்

இப்பதிப்பை உருவாக்கும்போது ஏற்படும் சிக்கல்கள் சில உள்ளன.

1. வெண்பாவில் சில இடங்களில் யாப்பு பிறழ்தல்
2. ஒரு சில பாடல்களில் பொழிப்பு மோனையின்மை
3. ஒரு சில பாடல்களில் அடி எதுகை
4. சொல் ஈற்றில் ஒற்றெழுத்து வந்த பிறகும் உடம்படு மெய் வருதல்
5. ள, ல, ண, ன வேறுபாடு இன்மை.
6. ஒரு சில பாடல்களில் நான்கு சீரான்மிக்க ஐஞ்சீரடிகள் வருதல்.
7. ஈற்றடி நாற்சீரான் வருதல்
8. தமிழ் மரபில் (ல்,ள்) ஒற்றை அடுத்து அதன் இன ஒற்றான (ட்) அன்றி வேறு வராது. ஆனால் (பாடல் எண் -23). இனஒற்று இல்லாத (ச்) வந்துள்ளது தமிழ் மரபிற்கேற்ப அவற்றை நீக்கி பதிப்பித்துள்ளேன்.

9. ஒருசில பாடல்களில் ஒரு அடியேயில்லை.

(எ.கா)

ஓடுவளை நாகணமும் ஒக்கவே தான்சூட்டி

நீடு நிழலதிலே நீயுவர்த்திக் - கூடவே

சூரணமாய்ப் பண்ணியிதைத் துய்க்க வெறுகடியில்

..... (பா. 109)

இப்பாடலின் இறுதி அடியும் அடுத்த பாடலான (பா. 110)இல் முதலடியும் இல்லாமல் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றில் புணர்ச்சியில் வரும் சந்தி, உடம்படுமெய், ன-ண, ல-ள, கார வேறுபாடுகள் போன்றவை பாடலின் யாப்பு, பொருள் ஆகியவற்றிற்குத் தக்க மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளன. தளையிறமும் இடம் திருத்தம் ஏதுமின்றி (*) என்ற குறியீடும், மோனை, எதுகைகள், அற்ற இடத்தினை (+) என்ற குறியீடும் இடப்பட்டுள்ளது. இதனை,

(எ.கா)

“கூறுடைய பாவட்டை கொண்ட சிறுமயின்வேர்

வீறுடை வேலிப் பருத்திவேர்+ - காறுகின்ற

நல்மிளகைக் கூட்டிநல் லாக்காய் மிஷுட்டுச்சென்ம

மில்லை யருஞ்சுரங்கள் செப்பு” (பா. 4)

இப்பாடலில் இரண்டாம் அடியில் எதுகை மோனையில்லை என்பதை இணங்காட்டப்பட்டுள்ளன.

பாடல் எண்ணிக்கை

இந்நூலில் பாடல்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 131 ஆகும். இவற்றில் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் ஒன்று அது விநாயகரைப் பற்றியதாகும். 3 பதினென் சித்தர்கள் பற்றிய வாழ்த்துப் பாடல்களும் உள்ளன.

யாப்பமைதி

‘வாகட வெண்பா’ என்ற இந்நூற் பெயரை வைத்தே இந்நூல் பாடல்கள் வெண்பா யாப்பால் அமைந்தன என்பதை உணரமுடியும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் மட்டும் “நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா”வால் அமைந்துள்ளது.

மற்ற பாடல்கள் அனைத்தும் நான்கடி கொண்ட “நேரிசை வெண்பா” என்ற பாவகையால் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் பெரும்பான்மையும் இரண்டாமடி இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று இரண்டு விகற்பத்தான் வந்துள்ளன.

தொடை நலன்கள்

பெரும் பாடல்களில் நேரிசை வெண்பாவிிற்கே உரிய பொழிப்பு மோனைத் தொடையும், அடியெதுகையும், தொடையும் பயின்று வந்துள்ளன.

(எ.கா)

“தானென்னும் வெள்ளுள்ளி தப்பாமலுப் பயிழற்றி

வேனென்னும் அக்கினியில் வேகவைத்த - தீனென்னும்

யிங்கு வுடனரைத்து யிந்தநீர் தான்குடிக்க

மங்குதர வாயுவில்லை மான்”

இப்பாடலில் பொழிப்புமோனை பயின்று வந்துள்ளதைக் காணலாம்.

அந்தாதித் தொடை

ஒரு செய்யுளின் இறுதி அசையோ, சீரோ, அடியோ, அடுத்த செய்யுளின் முதலில் வரத் தொடுப்பது அந்தாதி. இந்நூலில் பல பாடல்களில் அவற்றின் இறுதிச்சீர் அடுத்த பாடலின் முதல் சீராக வந்து அந்தாதித் தொடையால் அமைந்துள்ளன. வெண்பா யாப்பில் அந்தாதித் தொடை அமைந்த

பாடல்களைப் புனைந்திருப்பது மிகவும் சிறப்புக்குரிய ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

(எ.கா)

“சாய்க்கும் படிகேளாய் தான்இரந்திப் புண்குலை
மாய்க்கும் வயிற்றுவலி வாதகுட்டம் - போக்க
துண்ணீ ருலகத்தி லுய்யவே மானிடர்க்கு
பண்ணுபச்ச சூரணத்தைப் பாற்று” (பா. 55)

“பாற்றுங் கடைமருந்து பஞ்சகோ லம்விளங்கம்
சாற்றுகருஞ் சீரகமுந் தன்மோத - மேற்றபடி
யிட்டுப்பட்டைச் சூரணமு மிரண்டுபங்கு முன்கலந்து
தட்டிக்கொட் டித்தின்னத் தான்” (பா. 56)

ஆகிய இரண்டு பாடல்களிலும் அந்தாதித் தொடை அமைந்து உள்ளதைத் தெளிவாகக் காண முடிகின்றது.

தொடை விகற்பங்கள்

பொழிப்பு மோனை, அடியெதுகை தவிர, இணைமோனை, ஒருஉ எதுகை, கூழைமோனை

முதலான தொடை விகற்பங்களும் பயின்று வந்துள்ளன.

நூல்நுவலும் செய்தி

“காடுகளிலும் மலைகளிலும் காலத்தைக் கழித்த பெரியோர்களாகிய சித்தர்கள் உயிர் வளர்க்கும் யோக நெறியுடன், மானுட உடலினைச் சார்ந்த தட்பவெப்ப நெறியுடன் மானுட உடலினைச் சார்ந்த தட்பவெப்ப மாறுபாடுகளையும் மூச்சோடு உட்சென்று உடலில் மறைந்து வளரும் நச்சுயிரணுக்களின் இயல்பினையுளம் வெளியுலகில் நிலவும் கொடிய கிருமிகளின் தாக்குதல்களையும் தேள், பாம்பு போன்ற நச்சுக்களால் மக்களுக்கு ஏற்படும் கொடுமைகளையும் உடலுறுப்புகளுக்கு எதிர்பாராமல் ஏற்படும் நரம்பு நெகிழ்ச்சி, தசைப் பிறழ்ச்சி, எலும்பு முறிவு போன்ற குறைபாடுகளையும் தீர்க்கும் மருந்துகளை ஆராய்ந்து கண்டறிந்தனர். அவைகள் இயற்கைத் தாவரங்களின் இலை, பட்டை, வேர், விதை, கிழங்கு ஆகியவை பூமியின் விளைவாக நிற்கும் தாதுப் பொருள்களாகவும் அமைந்து பச்சிலை, சாறு, துகள், பற்பம், குழம்பு, தைலம் என்னும் இனங்களில் ஆக்கப்பெற்ற மருந்துகளாகிய வகை முறையுடன் சித்தர்களால்

பணியாளர்க்கு அளிக்கப்பெற்றுப் பயனளித்தன”¹¹. இவ்வாறு சித்தர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்து வந்த வைத்தியமாதலின் இம் மருத்துவ முறை “சித்த மருத்துவம்” என்னும் சிறப்பு பெயருடன் வளர்ச்சி பெற்றது.

நோய்கண்ட அளவில் உடனுக்குடன் அரிய முறையில் தயாரித்துக் கையாளப்பெற்ற மருத்துவ முறை “கைவைத்தியம்” என்னும் பெயரைப் பெற்றதுடன் குடும்பத்தில் முதியோர்களால் அனுபவமாகச் செய்தளிக்கப் பெற்றதால் பாட்டி வைத்தியம் எனவும் பெயர் பெற்றது. நோய் தீர்க்கும் மருந்துகளைத் தேடிக்கண்டு அவைகளைப் பக்குவ முறைகளால் மருந்துகளாக்கி மக்கட்களித்த செய்முறை நாட்டு வைத்தியம் என்று பெயர் பெற்றது.

மேற்கூறிய சித்த மருத்துவம் இருவகைப்படும். ஒன்று அகமருந்து, இரண்டு புற மருந்து என்பன. அகமருந்து என்பது உள்ளுக்குச் சாப்பிடுவது. புறமருந்து என்பது உடலின் மேல் பூசி உபயோகிப்பதும் ஆகும். மருந்து உடலில் உண்டாகும் நோய்களைத் தீர்ப்பதற்கு உதவுகின்றது என்பார்கள்.

இந்நூல் பல்வேறு நோய்களையும், அந்நோய்களைப் போக்கும் பல்வேறு மருத்துவ முறைகளையும், அவற்றிற்கு மருந்து தயாரிக்கும் முறைகளையும், மூலிகைப் பெயர்களையும் மிக விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளது. இந்நூலில் கூறப்படும் நோய்வகைகள் கீழ்வருமாறு:

1. தலைவலி நீரேற்றம் சுரம்
2. எரிவாதம்
3. உதரவாயு
4. நீரடைப்பு
5. அண்டவாதம்
6. அசீரணங்கிராணி
7. பித்தம்
8. குன்மவலி
9. விக்கல் சக்தி
10. அஷ்டகுன்மம்
11. எரிகுன்மம்
12. அசீரண சுரம்
13. சுவாச காசம்
14. வாய்வுகரைப்பன் விறகம்
15. மேகம் ஊக
16. காசமீளை பித்தம்
17. காசமீளை இரும்பல்

18. ரத்த மாற்றம்
19. காசமனோசிகம்
20. காசம்
21. இரும்பல்
22. எழுநாயகிரந்தி
23. ஈழை எலிகடி
24. பஞ்ச சுவாசகாசம்
25. சேத்துமத்தில் வரும்பிணி
26. சுவாச மீளை
27. சுரஞ் சுவாசம்
28. இரத்த பித்தம், மறோசிகம் அங்கி சுரதாகம்
29. குளிர் சுரம்
30. அசீரணம்
31. மந்தம்
32. விசம்
33. வாத கரைப்பன் குணம்
34. சேத்தும கரைப்பான் குணம்
35. தோஷ கரைப்பன் குணம்
36. அரிகரைப்பன் குணம்
37. அவிந்தவாகை
38. கரப்பான் வாகம்
39. மலசலம் அடைப்பு
40. கிரந்திப்புண், குலைவயிற்றுவலி
41. கிசந்த கூட்டுச் குலைக்கு

42. மகோதாத்துக்கு கிறாணி
43. கிறாணிக்கு
44. தேரைத் தோஷங்
45. பாண்டு இறாணி மூலம்
46. வெள்ளை நீர் கழிச்சல்
47. பெரும்பாட்டு
48. மருந்துவகை மூலம்
49. நீரடைப்பு, பெரும்பாட்டு
50. குன்மம்
51. மூலக்கிறாணி
52. இருமல்
53. அத்திசுரம்
54. வலிகுன்மம்
55. சோகை
56. காமாலை, பித்தம்
57. கெற்ப விற்புருத்தி
58. இரும்பல்
59. நீர் கடுப்பு
60. பெரும்பாட்டு
61. பேய்நாய்கடி
62. மூலப்பிரயிம் -
63. பித்தமயல் பிரமை
64. வாயு
65. வாதசுறோணிதம்

66. கல்லடைப்பு
67. சூலை, சிரங்கு
68. அரையாப்பு
69. இரும்பல்
70. ரத்தமேகம்
71. எரிகுன்மம்
72. நீர்பீனிசம்
73. பித்தசுரம் சன்னி
74. அதிமாங்கிஷம் நீர்ச்சிறுப்பு
75. நீரழிவு
76. சுரம்மாந்தம் தோஷம்
77. பல்வலி

ஆகிய தலைப்புகளில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

நூலின் சிறப்பு

1. நேரிசை வெண்பா யாப்பில் அமைந்துள்ளது.
2. வெண்பா யாப்பில் அந்தாதித் தொடையால் அமைந்திருப்பது.
3. பல்வேறு நோய்களையும் அவற்றைப் போக்கும் நாட்டு வைத்திய முறைமைகளையும் கூறியிருப்பது.
4. பல்வேறு நாட்டு மருத்துவத்துக்குரிய

மூலிகைகளின் பெயர்களையும் மருந்து செய்யும் முறைமைகளையும் விளக்கி இருப்பது போன்றவை இந்நூலின் சிறப்புகளாகும்.

5. இந்நூலில் ஒருசில வைத்திய முறைகளைப் பெண்களை நோக்கித்தேன்மொழியே, பாலமொழியீர், மாதே போன்று விளித்து மருத்துவமுறை கூறுகிறார் ஆசிரியர்.

முடிவாக,

தமிழின் தொன்மையான - பழமையான மருந்துமுறையான, வைத்திய முறையான சித்த வைத்திய முறை நாட்டு வைத்திய முறை, ஆங்கில வைத்திய முறை முதலியவற்றில் நலிவடைந்து வருவது இன்று கண்கூடு. நாட்டு வைத்தியர்களும் அருகி வருகின்றனர். இச்சூழலில் இதுபோன்ற நாட்டு வைத்திய நூல்களைப் பதிப்பிப்பதும் அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள வைத்திய முறைமைகளை மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுதலும் நம்முடைய கடமையாகும்.

அகத்திய நாயனார் வாக்கியம் வாகட வெண்பா

தலைவலி நீரேற்றம் சுரத்துக்கு

வேக மாய்நெறி நேரும் வினைகளும்
தாக போகம் விடாத தழற்சியுஞ்
சோக வாரி யினால்வரு துன்பமும்
போக யானை முகற்றனைப் போற்றுவாம்.

பதினெண் பேர்கள் துணை

ஆரியனூல் வாகடத்தி னுள்பொருளை ஆராய்ந்து
சீருயர்ந்த செந்தமிழால் செப்பவவே - கூரியதி
னுள்ளநி தானமதை ஓத அருள்பெருகும்
வள்ளலே யென்மனத்தில் வாழ்.

1

வாவெனவே செத்துமத்தில் வந்த இரந்தியமும்
போவென வேணிலிடப் போயிவிடும் - பாவினையாம்
வாக்கான்பீ னிசமு மற்றுஞ் சலம்போக
ஆக்கிறாணஞ் செய்வாயாற்றை

2

அரத்தைசத குப்பைசுக்கு ஆகும்நொச் சிக்கு
உரத்திழ(ள)க காச்சியுண்ண ஓடும்-வறுத்த
தலைவலிகள் நீரேற்றம் தங்கு சுரம் வந்தால்
குலைகுலைந்து போமெனவே கூறு.

3

கூறுடைய பாவட்டை கொண்ட சிறுமயின்வேர்
வீறுடைய வேலிப் பருத்திவேர்* காறுகின்ற
நல்மிளகைக் கூட்டிநல மாய்க்களயட் மிஷ்டுணசென்
மில்லை யருஞ்சுரங்கள் செப்பு.

4

எரிவாதத்துக்கு

செப்பமெனும் பேரிலந்தை சேர்ந்த யிலையரைத்து
ஒப்புடைய காடி உடன்கரைத்து - தப்பாமல்
மத்திட் டுடன்கடைந்து வந்தநுரை யைப்பூசச்
சற்று மெரிவாதமில்லை தான்.

5

உதரவாயுவுக்கு

தானென்னும் வெள்ளுள்ளி தப்பாமலுப்பமிழற்றி*
வேனென்னும் அக்கினியில் வேகவைத்த - தீனென்னும்
யிங்கு வுடனரைத்து யிந்தநீர் தான்குடிக்க
மங்குதர வாயுவில்லை மான்.

6

*தளைப்பிறழும் இடம்

நீரடைப்புக்கு

மானேகேள் நீரடைக்கல் வாழும் பசிழை(ல)யுடன்
தானேநற் கத்திரியின் தன்னிலையும் - பானையதி
யொக்கக் கஷாயமிட்டு ஊ...ம்வெங் காரமிட்டுண*
கக்கிக் கடலுடைக்குங் காண்.

7

அண்டவாதத்துக்கு

காணும்பூ நாணல் கழச்சிக்கா யின்பருப்பும்
பூனுங்கொற் றானும்... போதவே- வேணுமென்ப
பண்ணீர் கசாயம் பருகப் பருகியபின்
விண்ணிவண்ட வாதம்போம் பார்.

8

அசீரணங்கிராணிக்கு

....தியீற்கில் மேவுகரு வேப்பீர்க்கில்
முட்டுகக்கு சீரகமும் மோதகமும் - தட்டியிட்டுக்
காய்ந்தநீர் கொள்ளக்கா ணீர்சீ ரணமும்
பாய்ந்த கிராணியும்போம் பார்.

9

பித்தத்துக்கு

பாரிசைந்த நெல்லி பரரியதோர் கூவளையும்
சீரிசைந்த சீரகமும் சேர்ந்தசுக்கும் - வேரிசைந்த
சீற்ற முடன்பொரியுஞ் சேர்ந்து கசாயமிட்டுண*
பித்தம்விட் டுப் போமிதனைப் பேசு

10

குன்மவலிக்கு

பேசும் பிரண்டையுடன் பேரிசைந்த வேப்பலகு
 மூசு புரசவித்து மோதகமும் - வாசிபெறக்
 கொள்ளீர் கசாயமதில் குன்மவலி யுங்கிறுமி
 விள்ளீர் விழுந்தேகு மிது. 11

மீதுவென்னும் மூககரட்டை வேரதனில் சுண்ணாம்பு
 போததில் பொதிந்து புடமிட்டே - ஊதியுண்ண
 விறகமொடு பீலிகையு மிறுகணி மந்தம்
 பறைகப்வ பறந்துபோம் பண். 12

விக்கல் சத்திக்கு

பண்ணும் பருத்திவிரை பாரிலுள நெல்பொரியும்
 யெண்ணுசிறு திப்பிலியும் யேலமுடன் - நண்ணுபோம்
 சக்கரையுந் தேனுமவை தன்னிலே பண்ணியுண்ண
 விக்கச ததிபோகும் விரும்பு. 13

* தளைப்பிறமுமிடம்

பித்தத்துக்கு

விரும்புகின்ற சீரகமும் மேன்மையுள நெல்லும்
பொரும்புகின்ற சுக்குப் பொடிசரியாய் - நிரம்பிடவே*
சக்கரையுந் தேனும் துழாவிப்பெறு தியுண்ண
சொக்கரெழாவரு பித்தமுஞ் சாம்பும்.* 14

அஷ்ட குன்மத்துக்கு

சோம்புகின்ற மண்டூரம் சுத்திபொடி நாயுருவிச்
சாம்பல் மிளகுபொடி தன்னைசாரித் - தேம்பிடவே
யெட்டிகொன்று காயமிட்டி றக்கிக் கழங்சியுண்ண
அட்ட குன்மம் போமே குலைந்துடனே.* 15

அண்ட வாதத்துக்கு

அலையுங் கருவழகி லார்க்கபொடி செய்து
நிலையு மிளகுபொடி நேர்சரியாய் - மலையில்*
பெருங்காயம் கூட்டியுண்ண மாளுமண்ட வாதம்
வரும்பாணை யோன்றதுவும் வாடும்.* 16

* தளைப்பிறழுமிடம்

எரிசூன்மத்துக்கு

வாடுகின்ற யிந்துவுக்கு பாலியிலைச்சாராம்
தேடுகின்ற காயமதில் சேர்யிதி - நாடுபுகழ்
சம்பி ரசகற்றில் தா னே.... லக்கியிடில்
வெம்பு மெரி குன்மம்போம் விரைந்து.

17

அசீரண சுரத்துக்கு

விரைந்த மிளகரைத்து வெந்நீ ருடன்கலந்து
அருந்த அசீரணங்க ளாறும் - வருந்துஞ்
சலதோஷம் குலை சகலசுரங் கிறுமி
பிலனோடிப் போமே பெறு.

18

சுவாச காசத்துக்கு

பெறுவீர்பி றாய்குரை பெரியசங்கு கூட்டி
மறுநீர்விட் டாவிதனை வாங்கிக் - குருநீரில்
திப்பிலியும் வெங்காரம் தேனும்விட மென்பொடியாய்
ஒப்பும்சு வாசங்காசம் ஒடும்.*

19

வாய்வு கரைப்பன் விழகத்துக்கு

ஓடுகின்ற சாரடையும் உப்பும் அரிதகியும்
வாடுகின்ற சுக்கும் வகைக்குடிநீர் - தேடி
மறுகக்காச் சிக்குடினீ வாயுகரைப் பன்விழகம்
எறுகுமை மகன்றே கும் பார்.

20

* தளைப்பிறமுமிடம்

மேகம் ஊக

பாரீர்மே கம்யோக பண்புபே யன்பழற்றில்
சேரீரே சர்க்கரையுஞ் சீரகமும் - நாரீரே
உண்டக்கால் யேகாதோ உள்காச்ச லும்மேகம்
கண்டக்கால் பித்தமும்போம் காண்.

21

காசமீளை பித்தத்துக்கு

காணீரா டாதோடை கண்டங்கரி துளசி
தூணீர்பிட் டிப்பிலியும் தூளிடீர் - நாணியிதில்
கொக்கொக்கென்னும் கொடுங்காச மீளையிவை
பொக்குப்பொக் கென்றேயேம் யோது.

22

காசமீளை யிருமலுக்கு

போத்தீரா டாதோடை போந்ததொரு முந்திரிக்கை
சேத்தீரே நற்குடிநீர் செய்திடுக - மாதீரே
அக்காயங் கூட்டி அருந்தீ ரறுந்தியபின்
உளசாறு மாற்றபித்தம் ஒடும்.

23

ரத்த மாற்றத்துக்கு

ஒடுகின்ற மாதளம்பூச் சாற்றிலுகந் தேநெய்ப்பால்
கூட வதினின் கொழுந்தரைத்து - நாடியிகப்
பார்த்துப் பிழிந்துபரி வாகமூக் கில்விடக்
கார்த்திரற்ற பித்தம்போம் கூறு.

24

காசமநோசிகம் காசத்துக்கு

கூறுகின்ற தாளீச பத்திரியுங் கூர்மிளகும்
தேறுகின்ற நாகப்பூத் திப்பிலியும் - வீறுகின்ற
கூகைநீ ரேலமுடன் கூடுமिव் வங்கமிவை
பாகமாய் குரணித்துப் பண்.

25

காசத்துக்கு

பண்ணிய பின்காரம் பாகனுமாய்க் கூட்டி
யுண்ணக் கழஞ்சிதே னூட்டியே - திண்ணமுடன்
னாவிலிடக் காசம்போம் நன்னு மறோசிய
பூவினிடம் விட்டோடிப் போம்.

26

இருமலுப்பிசஞ் சுவாசத்துக்கு

போமே கருநெல்லி போத்தரிய தான்றிசிங்கி
தாமே கொமட்டஞ் சடாமாஞ்சி - லாமே
திரிகடு கோடிதுப்பு தேக்குகண்டங் கத்திரியும்
சிறுகிடவே குரணமாய்ச் செய்.

27

எழுநாயகிரந்தி

செய்த மருந்தைச் செலுத்த விரும்பிக்கேள்
யெய்தயிஞ்சி சாறுதேனிட் டுண்ண - அபயமாக்
*குத்திக்குத் தியிருமும் கூட்டு பிசஞ்சுவாசம்
*தத்தித்தத் தியோடுந் தான்.

28

எழுநாயகிரந்தி

தானே அடப்பவிரை தப்பாம லேகழஞ்சு
 மானேவெந் நீரதினில் மத்தித்துண் - நானேசொல்
 *யெழுநா யறுகிரந்தி யீழை எலிகடிநோய்
 *விழுமோடுஞ் சொன்னேன்கேள். 29

ஈழை எலிகடிக்கு, யீளை சுவாசத்துக்கு

வேண்டும் பெருங்காயம் வேலிப் பருத்தியின்சார்
 ஆண்டுசென்ற ஆமணக் கின்தேனை - பாண்டத்
 தெரித்து வடித்துண்க யீளை சுவாசம்
 விரண்டோடிப் போகும் வெறு(ரு)ண்டு 30

பஞ்ச சுவாச காசத்துக்கு

வெருண்டபிள கோர்முன்று விரையழிசின் கொட்டையெட்டு
 திரண்ட பொடிகழஞ்சி தேனிலுண் - மறுண்டுமுரிப்*
 பட்டேனெ னச்சொல்லு பஞ்சசுவா சங்காசம்
 கெட்டேன்கெட் டேனெனப்போங் கேள் 31

சேத்துமத்தில் வரும் பிணிக்கு

கேளுங்கை யாந்ததரைச் சாறுங் கிழற்கடுக்காய்
 மீளும்நல் லெண்ணையதில் வெந்திறக்கி - நாளுமெண்ணி
 தின்னீர் தினங்கழஞ்சி சேத்துமத்தில் வந்தபிணி
 சொன்னேன்போற் தேன்மொழியே தூது 32

* தளைப்பிறமுமிடம்

சுவாசமீளை

தூதுவளை யின்பழச்சார் துய்யாவி நெய்பாலும்
 தீதில்சத குப்பையிரு சீரகம் - மாதேகே
 ளொக்க யெரித்துண்ண ஓங்கு சுவாசமீளை
 யிக்கணமே பாறு மியம்பு.

33

சுரஞ் சுவாசத்துக்கு

பாரியநா ரத்தைப் பழச்சாறும் உப்பிலியும்
 *தேறுதிப் பிலிமிளகு தேக்குடனே - மீறுசிங்கி
 தேற்றா விரையரைத்து தேனுமதில் கூட்டியுண்க
 மாற்றாய் சுரசுவாச மாறும்.

34

ரத்தபித்தம் மறோசிகம் அஸ்திசுரதாகத்துக்கு

மாறுந் தொடைச்சாறும் வளறாவி நெய்பாலும்
 தேறுந் திப்பிலியா னைத்திப்பிலியும் - கூறுங்
 கொடுவே லிதன்னுடனே கூட்டியிவச் சாரம்
 வடிவாக வேவேக வை.

35

வேகவைத்த நெய்யில் விரும்பியிரு நேரம்
 பாகுவைத்து ணரத்த பித்த மாறும் - தேகாம்
 வாத வறோசிகமும் அஸ்திசுரந் தாகம்பிந்
 *தாதே யேகும் பிரிந்து.

36

* தளைப்பிறமுமிடம்

குளிர்சுரத்துக்கு

பிரிந்த யிளவெந்நீர் பின்முதிய(வ)ர் கூந்தல்
அரிந்து அதன்வேர ரைத்து - சிரந்துண்ண
சீறுசுர முங்குளிரும் தேன்மொழி யேதாகம்
கீறுடனே போமிதனைக் கேட்டு.

37

அசீரணத்துக்கு

கேட்டவெள்ளைக் காக்கணம்வேர் கேளாய்நீ நல்மிளகு
கூட்டியிள வெந்நீரில் கொண்டிடவே- நாட்டைவிட்டுப்
போமே அசீரணமும்* புகுமே சமுத்திரத்தில்
நாமே வுரைக்கக்கேள் நன்று.

38

மந்தத்துக்கு

நன்றான வேர்க்கொம்பும் நற்சா ரடைவேரும்
ஒன்றாய்க் கஷாயமிட்டு வுண்டுவிடில் - அன்றேதா
னோடுமேமந் தம்ஒழி யுமேநா டுவிட்டு
வாடுமே கேட்டு மனம்.

39

விசத்துக்கு

மனமே கையாந்தகரைச் சாறும்கீழ் விற்றும்
கனமாம் விசஞ்சிக்காம் பரக்கும் - சினமாக
உப்பைக் கரைத்துவெந் நீறுண்டவுடன் வாக்கிபண்ணில்
தப்பா விஷங்கள் சமிக்கும்.

40

பிரமைதோஷம் யிரும்பல் தாகத்துக்கு

சமிக்கு மிருமம் தனைத்தவளமாய்க் காச்சி
அமிழ்த்தியே மோரில் அமக்களமாய் - வைக்க
பிரமைவிட்டுத் தானோடும் பேசுந்தோ ஷம்விஷங்கள்
யிருமல்தா கந்தேறு மெல்லாம் 41

வாத கரைப்பன் குணம்

எல்லாக் கிரந்தி யெழும்வா றுவாதபித்தம்
பொல்லா தசேத்துமத்தால் போகவிடும் - வில்லாறும்
நீள்புரு வத்தாளே நீதிபயங் கரைப்பப்
பாளையின் பருவற்றா(ளே) இயம்பு. 42
இயம்புந் திமிர்க்காச்சல் யெங்கும் விரகந்திரட்சை
தயங்குங் கணுக்கள் தொறுந்தான் கடுப்பாம் பயம்ப
வந்த வரைக்கணத்தில் வாதகரைப் பன்வண்ணம்
செந்தா மரைமுகத்தாய் செப்பு. 43

சேத்தும கரைப்பன் குணம்

செப்பாந் தலையெரிந்துச் சேறுங்காச் சலதினவு
வெப்பாஞ் சிவந்தரித்து வீறாக - தப்பாமல்
வாந்தி வரும்நீர்சிவக் கும்வந்தமலஞ் சிக்கியிடும்
சேர்ந்தெழுந்த செங்கரைபன் திண்ணம். 44

திண்ணஞ்சேத் துமகரப்பன் செய்யும் வகைநெஞ்சகம்
பன்னும்வா யில்கிரந்தி பற்றிவிடும் - யெண்ணரிய
மண்டைவலிற் றுப்புடைக்கும் வள்காதிற் சீயொழுகும்
கெண்டைவி ழியீருரைக்கக் கேள். 45

தோஷ கரப்பன் குணம்

கேளாய் குளிர்காச்சல் கீள்வறுமே கண்டுகழல்
மீளா விஷம்போல விரைந்துவரும் - நாளாகப்
பழுதைபோல் வீங்கிவற்றின் புண் போயெங்குந்திமிற்கு
ஒதுந்தோ ஷகரைப்பான் உற்று. 46

அரிகரைப்பன் குணம்

உற்ற ஒதக் கேள் ஒண் டொடியே
மற்றுலிங்கம் யோனிசற்றும் வந்திடுமேண் - சற்றெண்ணி
ஆறாமல் புண்செனிக்கும் ஆண்கரு வையதிக்கு
மாறா ததின்குணஞ் செய்வாறு. 47

அவிழ்தவாகை

வாறுகொடு வேல்குறுஞ்சா வக்கணத்தி வெள்ளருகு
கூறுகரு வேம்புகுச் சப்பாலை - சீறுஞ்
சிவனார் பெறுமருந்து செங்கத்தா ரீமிளகு
யிவைகொள் பலகரைப்ப னேகும். 48

ஏகுங் கறுநொச்சி யேரழிஞ்சி சானாக்கு
ஆகுங் கரந்தைசின்னி ஆமணக்கு - வாகாய்
வடியீர் வசம்புள்ளி வாழ்கடுகு ரோகணியிற்
குடியிப்பூ சீர்கரைப்பன் கூறு.

49

கூறுசெங் கத்தாரி கூர்மிளகு சின்னியிலை
வீறு சிறுகுரிஞ்சா வேர்கூட்டி - தேறுமாமணக்
கெண்ணையிட வேகுடிநீ ரேற்கும் பலகரைப்பன்
திண்ணு விடவேபோந் தினம்.

50

கரப்பன் வகைக்கு அவிழ்தம் விழகத்துக்கு

தினந்தாளி சங்குகுரை
மனந்தானீர் முள்ளிமா மலையும் - கனந்தவற
வெங்கார மென்பொடியாய் மேவுகுடி நீர்விடுக
கண்காணா விரகம்போங் காண்.

51

மலசலம் அடைப்புக்கு

காரம் நவாச்சாரம் கனத்துயிந்து மென்பொடியா
யீரவுள்ளி யிஞ்சிரச மேழுங்கில் - பாரமுளவி
றகம்வற்றித்.... க்கமுண்டா மேலும்பூச
நெகிழ்ந்துவரக் கவேசாய்க்கு மலம்.

52

மலம்நீர டைத்துவிம்மில் வாய்வுகரைப் பன்விறகம்
பிலனாங் கரிப்பானைப்புட் டிட்டுப் பலனாகக்
கோமியமுங் கூட்டிக் குணமா யதைக்காச்சி
சாமமதில் தின்னவே தான்.

53

தின்னார் சிறுகுரட்டை தேங்கா யிசங்குள்ளி
தன்னாந் தனித்தனியே தானுழக்காய் - மின்னேகேள்
ஆமணக்கம் நெய்றோனி அன்புடனே காச்சியுண்ண
சாமமதில் விறகமலஞ் சாய்க்கும்.

54

கிரந்திப்புண், சூலை வயிற்றுவலிக்கு

சாய்க்கும் படிகேளாய் தான்கிரந்திப் புண்குலை
மாய்க்கும் வயிற்றுவலி வாதகுட்டம் - போக்க
துண்ணீ ருலகத்தி லுய்யவே மானிடர்க்கு
பண்ணுபச்ச சூரணத்தைப் பாற்று.

55

பாற்றுக் கடைமருந்து பஞ்சகோ லம்விளங்கம்
சாற்றுகருஞ் சீரகமுந் தன்மோத - மேற்றபடி
யிட்டுப்பட்டைச் சூரணமு மிரண்டுபங்கு முன்கலந்து
தட்டிக்கொட் டித்தின்னத் தான்.

56

தின்னுந்தே நெய்வெல்லம் சேர்ந்தபடி முக்கழஞ்சி
பண்ணுந்தான் காலமதில் பாங்குடனே - உண்ண....
பற்றியந்தா நெய்கீரைத் தண்டுபா லாந்துவரை
யுற்றுள்ளி நேயற்றோல் சுறாவுண்ணு. 57

கிரந்தி கட்டுச் சூலைக்கு

உண்ணெயில் வங்கம்.....
நண்ணேலம் நாகப்பூச் சேமுற்றம் - பண்ணுபொடி
வாலுடனே நற்சிவதை பாகமாய்ச் சுற்றிபொடி
நாலுடனே சீனிபொடிசேர் நண்ணு. 58

நன்றுபொடி முக்கழஞ்சு நாளும்தேன் சர்க்கரையிற்
தின்றுவிடும் போது சிதரிவிடும் - யென்னுந்தான்
மீளா மலக்கட்டு மிக்கபித்த வாயுவெப்புக்
கீழாக நோக்குங் கிரந்தி 59

கிரந்திகட்டுச் சூலைதனக் கேற்கநவச் சாரம்
பொருந்து போத்தரிய போதம் - மருந்துபச்சை
நாவி யடப்பவிரை நஷ்கோஷ்டம் வாழ்மிறுவி
மேவுநிம்பச் சாற்றிலிட மீனாம். 60

மீனாமி லைக்கள்ளியுட வேரின்தோல் தானுலர்த்தித்
தூளாக வேயிடித்தே துய்யபொடி - கேளிரண்டு
காசற் றினைப்பொடியை யக்காலமே தேனிலுண்ண
ஓசாமலிட்டுத் தான்போகுந் தேர். 61

மகோதாத்துக்கு இறாணிக்கு மருந்து

தேறும்பேய்ப் பிரக்கங்காய் சிந்தநருக் கித்துவைத்தே
சாறு பரிவுடனே தான்பதக்கில் - கூறுகின்ற
நற்பெருங்கா யங்கமுஞ்சி நாள்மூன்று அங்கடுகுண்
சொற்பெரும கோதரம்போஞ் சொல். 62

சொல்வாய் கருங்கோழி தோல்போக்கி உள்சதையில்
நில்லோம் முக்கடுகு நேற்காயம் - மெல்லான
பஞ்சலவ ணந்தயிரில் பண்ணுமெண் ணையிற்கொடுகே
ளஞ்சுமீரி சக்கிறாணி யாறும். 63

ஆறுமஉ நம்புச்ச தையும்அன்பான முக்கடுகும்
கூறுகொடி வெள்ளிகூர் மிளகும் - வீறுடைய
உள்ளி வசம்புகச்சீ றோக ரைத்தே மோரிலைண்ணை
கொள்ளுங் கிறாணி குணமாம். 64

* அந்தாதி தொடை பயின்று வந்துள்ளது
54,55,56,57,58,59,60,61,62,63,64

குணமாம்நத் தைச்சதையில் கூர்முகக் கடுகோமம்
கணமாந் திரிபலைக டுஞ்சீர - மணமான
காயங் கடுகிந்து காணெண்ணை யில்காச்சு
வாயுவுக்கி றாணிபோம் வண்ணம்

65

கிறாணிக்கு

வண்ணங்கா யங்கடுகு மத்திற்று நாற்பலமும்
திண்ணந் தயிர்நீரில் செய்குடிணீர் - நண்ணிநீர்
சுக்குடனே மூன்றுபலந் தோல்புங்கு சாரடைவோர்
தக்கவட்டத் திருப்பிவோர் தான்.

66

வேரும் கிளம்பும் வெண்சாதிப் பத்திரியும்
சேருங்கச் சோலந் திரிபலையும் - சாருங்
கறுகப் பிலைகடுகு காயம்நவச்சாரம் யெண்ணை
அரியநெய் யில்கிறாணி அகலும்

67

அகலும் நுணாச்சாத்தி லானதயிர் நீர்ச்சரியாய்
புகல்முக்க டுகிந்துப்பொ டுவிடைய - மிகலும்
வடிவுடைய சாதிக்காய் வறுமெண்ணை கொள்ளப்
பொடியாம் வாயுவுக்கிறா ணிபோற்று.

68

போற்றும் பிரண்டைசுக்கு போடு மிளகுதிப்பிள
 யேற்றும்ந வச்சாரம் மிங்கு சீரகமும் - வீற்றிருந்த
 விடையந் தயிரெண்ணை வேகவைத்தே கொள்ள
 பொடியாங்கி றாணிவகை போம். 69

தேரைத் தோஷங் காமாலைக்கு

விடும்பேய்க் கொமட்டிக்காய் வேகவைக் குழுப்பலையு
 மிடும்போ திரிகடுகு மிந்தும் - படும்போது
 சித்தாம ணக்கெண்ணை சேர்த்துவிடில் வாயுவுகுன்மம்
 பெற்றார் மலங்கழியும் பின். 70

பாண்டுகிறாணி மூலத்துக்கு

பின்குழிமிட் டான்சாற்றில் பேய்ச்சுறா நெய்சேர்த்து
 பன்னுங் கிழங்கரைத்துப் பால்கூட்டிச் சொன்னபடி
 பாகமுட னுண்டுவிடில் பட்சித்தோ ஷந்தேரை
 யேகுமது காமாலை யெல்லாம். 71

காமாலை போங்கடுக்காய் காச்சியந்நீர் நெய்விட்டுப்
 போமே கடுக்காயைப் போதரைத்து - வேமாகில்
 பக்குவம்பார்த்தே வடித்துண் பாண்டுபித்தங் கிறாணியறும்
 திக்கெனப்போ மூலந் திசை. 72

திசையா முலைப்பாலில் சேரெண் ணைபாதி
பசையாம்பஞ் சத்திரவியம் பாரிருவேல் - யிசையாக
குப்பைமர மஞ்சள் கடுகுரோ கணியிலைகாய்ச்சியிடு
ஒப்புடனே வெக்கைவிடும் ஒது. 73

வெள்ளை நீர்க்கழிச்சலுக்கு

ஒதுவெண் குன்றிவிரை தோல்போக்கி யுள்பருப்பு
வாது புளிவிரைத்தோ லத்திப்பால் - போதையெனும்
வெண்ணைத் தனிலோர் கழஞ்சுண வெள்ளைவிழும்
நீர்க்கழிச்சல்
நிண்ணுவிடுந் தேன்மொழியாய் நேர். 74

பெரும்பாட்டுக்கு

நேராகும் நாவல்தோல் நின்றஓதி யந்தோலும்
பேராக வேகுடிநீர் பின்போட்டு - சீறாக
ஆவின்பால் நெய்மதுரம் அரைத்திதனைப் பாகமிட்டுண்
தேவிபெரும் பாடுவிட்டுச் சொல். 75

விற்புருதிக்கு

செல்லாத விப்புருதி சேர்த்தி ரிபலையுஞ்
சொல்லு கொடிவேலி வேர்தூளுடனே நில்லு
மென்முகக் கடுகஞ்சேர்த் துமுற்றுநறு நெய்பால்விட்
டன்புடனே காச்சி யருந்து. 76

மருந்துவகை மூலத்துக்கு

அருந்தும் பொழுதுகெற்ப விற்பருதி யாறும்
 திருந்துநெய் நாழி யதில்தேர் - வருந்துகள்ளிப்
 பாலுழக்குச் சேர்த்துப் பழம்புளியுங் கூட்டி
 சேலையொத்த கண்மின்னே சேர்த்து. 77

சேர்த்திருந்த வாதம் சிதர மருந்துரைக்கில்
 யேற்றுமிலைக் கள்ளியெறுக் கிலைச்சாற்றில் - வீத்தறுள்த்
 தண்ட ரைத்துவிளக் கெண்ணையிற் காச்ச
 றுண்டு விடுமென்றே அரி. 78

காதெழிச்சி சன்னிக்கு

அரியும் பிரண்டையிலை ஆமணக் குக்கொழுந்தும்
 செரியும் புளிநீரில் சேரவே - குறுகும்
 பொடியக் கிறாக்காரம் போற்றுமெண்ணை நெய்தேன்
 சடமான மூலம் பாஞ் சேர். 79

சேரெறுக்கஞ் சாருடனே சேர்த்தெண்ணை சுக்குள்ளி
 கூர்வசம்பு குன்றிமுற்றுக் கோட்டமுடன் - நேறாக
 யிந்துவுடன் திப்பிலியும் யேற்கவடி காதிலிட
 உந்தி விடுமெழிச்சி உரை. 80

உரையும் வசம்புள்ளி உற்றகடு குங்காயம்
 திரைபூநா கப்பாம்பின் சேரகண்டம் - னெரைய
 அரைத்துவடி வேப்பெண்ணை அடங்கிடுமே சன்னி
 துரத்திவிடும் பூசமுள்கொள்ள தூது. 81

தூறுமதி சாரம் துலைய மருந்துரைக்க
 லாறுமா மாதளையின் வித்தரைத்துக் - கூறுமாவின்
 பாலில் கெள்ளவகலும் பதினெட்டுங் கெண்பாகஞ்
 சேர்மொழி யீர்தோந் து. 82

நீரடைப் புக்கல்லடைப்புக்கு

ஈறுள்ளச் சாறுழக்கோ டேற்றவெங்கா ரங்கழஞ்சி
 சாரகுக்கி டத்தினைச்சம் தான்கழஞ்சி - வார்முலையாய்
 ஒன்றா யு... ரவி உடனருந்தக் கல்லடைப்பு
 சென்றோடும் நீரடைப்புத் தேடி(டு) 83

தேடுகஞ்சப் பத்திரியில் சேர்துரிசு சேர்பத்துப்
 போடுசுட்டுத் தேசிப் பழச்சாத்தில் - கூடவிட்டு
 மேலிலையால் மூடி விரும்பிமறு நாளருந்த
 வேல்விழியாய் நீரடைப்பு விட்டு. 84

விட்டு நெரிஞ்சியின்வேர் வெண்சுரையின் தண்டுசுக்கு
 திட்டுக்கு கான்றிமிள கீழ்காய்வே - ரிட்டசிறு
 பூனையின்வே றோடுபுக முஞ்சிறு கீரைவாழை
 வேனற்சண் ணாம்புநீர் வார்த்து. 85

நீரடைப்புக்கு, பெரும்பாட்டுக்கு

வார்த்தநீ ரெட்டொன்றோய் வற்றியபின் தானிருத்து
 யேற்றவெண்ணை மேல்போட் டிதையருந்த - பார்த்துத்
 திகைத்தோடுஞ் நீரடைப்புச் சேறுகின்ற நீரடைப்பும்
 பகைத்தோடுஞ் சொன்னேன் பரிந்து. 86

பரிந்துமுக் காவளைவேர் பட்டையுமே கூட்டி
 கரந்து(த)பச்சை நெல்லரிசிக் கழினிளில் - திருந்த
 அரைத்திதனை முக்கழஞ்சி அந்திசந்தி கொள்ள
 உரத்தபெரும் பாடுகெட்டே ஓடும். 87

குன்மத்துக்கு

ஓடுகின்ற குன்ங்கொண் டுழலுகின்ற மங்கையர்க்கே
 தேடுகுப்பை மேனி செருப்படையும் - நாடதனில்
 கையாந் தகரைக் கருதிப் பொடியாக்கி
 மெய்யாய்த்தேன் விட்டுண் விரும்பி. 88

மூலக்கிறாணிக்கு

விரும்புரத்த மூலத்தால் விழுங்கிறாணி அந்தாதி
வருந்தினால் கொள்ள மருந்துகேள் - திருந்தவே
கொட்டான் கரந்தை கொடியநற் சீரகமும்
யிட்டெண்ணை யில்காச்ச யேகும்.

89

இருமலுக்கு

யேகும் வறட்சி யிருமலி வைதனக்கு
பாகுநீறுந் தாளிபனை வெல்லம் - வாகுடனே
பச்சரிசி நெய்யும் பரிவுடனே கிண்டி
நிச்சயமாய்த் தின்னவிவை நீறும்.

90

அத்திசுரத்துக்கு

நீறுகின்ற அஸ்திசுரம் நிச்சயமாய் விட்டேக
பாறுமாஞ் செந்நக ரைப் பழத்தின் - சாறும்
வரிக்கற்றாழையுங்கடுக் காய்மகாவே லம்பட்டை
பொடித்ததனை விட்டருந்தும் போது.

91

வலிகுன்மத்துக்கு

அரியப்ப சும்பாலி லான திருகுகள்ளி
உரியபால் சேர்காச்சி ஒன்றாய் - வறுத்தயிரில்
மத்திட்ட டனேகடைந்து வந்தவெண்ணை யுண்டுவரில்
உற்றவலி குன்மம்ஓ டும்.

92

சோகைக்கு

ஒடுபிள்ளைப் பெற்ற வுடன்வயறு தன்பழுத்துக்
கூடுகின்ற சோகைய(து) கூண்டெடுக்கில் - போடுசுக்கு
வெள்வெங்கா யம்மிளகு வேலிப் பருத்தியிலை
கொள்மூன்று நாள்சுடிணீர் கொள். 93

காமாலை பித்தத்துக்கு

கொள்ளே திரிபலையும் கூட்டுகரிப் பானுமஞ்சள்
விள்ளே அரைப்பொடியு மீதிதனை - மெள்ளவே
தூளான தையருந்த தூங்குங்கா மாலைபித்தம்
வாளைவென்ற கண்ணாய் வருந்து (தி). 94

கெற்ப விற்புருதிக்கு

வறுகறு வேல்வோர்த்தோல் மானேயீ தல்லால்
விரும்புகறு காக்கணத்தின் வேர்த்தோல் - திருந்த
மூன்றுமாற் றைக்காடி முன்னீ ரரைத்தருந்த
தோன்றுகெற் பருவிருதி சோம்பும். 95

இருமலுக்கு

சோம்பு நிலவானகவேர் துய்ய திரிகடுகம்
ஆம்பாவி நெய்யி லரைத்ததனை - தோம்பித
தேனில் குழைத்தருந்தத் தீருமே குத்திருமல்
மானே யிவைதீரும் வண்ணம். 96

நீர்க்கடுப்புக்கு

வண்ணமுத்தக் காசும்வ றுந்தாவரைவிரையும்
 திண்ணமுற்ற தேத்தானில் சேர்விரையும் பண்ணுங்
 கனிபுளியங் கொட்டை கடுவிளநீர் சேர்த்து
 பனியில்வைத் துண்ணீர்க் கடுப்பாறும் 97

பெரும்பாட்டுக்கு

பாகும் பெரும்பாடு பாரமாய்த்தா னெடுக்கில்
 ஊறுந்தேற் றான்வேரிட் டுடனே - கூறும்
 பதக்குளிர் விட்டுப் பரிவுடனே லேகியமாய்
 யினக்கமாய்த் தானருந்தி லேகும். 98

பேய்நாய் கடிக்கு

ஏகும்மெருக் கவே ரினியலிலை யின்பழுப்பு
 ஆகும் புன்னைக்கா யதன்பருப்பும் - வாகாய்
 அரைத்த மருந்ததனை அவலிப் பிசரியுண்ண
 வறுத்தும்பேய் நாய்கடியை மாற்றும். 99

பெரும்பாட்டுக்கு

மாற்றுநெய்ப்பால் நீர்வள்ளி மானே அதில்சாரும்
 போற்றுதுத்தி வேரதினில் பூண்டதோல் - நாத்திசையில்
 வந்தமொசுமொ சுக்கைமானே நன்னா ரியின்வேர்
 அந்தமா காழிக்கிழங் கதாம். 100

ஆம்புமி சக்கரையி னான கிழங்கினுட
 நாம்பூமி நற்பனையி னாடுகிழங் - காம்போது
 நெய்யிலரைத் தேகாச்சி நேரே அருந்தியிடில்
 செய்யபெரும் பாடுவிட்டே செல்லும். 101

நீரடைப்புக்கு

செல்லுமே நீரடைக்கில் சேர்ந்தகுரிஞ் சாயிலையும்
 கல்லத்திப் பட்டை கடுகுடனே - சொல்லும்
 திரிகடுகம் நாயுருவி சொல்கொழுஞ்சி யின்வேர்
 உறுநீரை விட்ட வுடன். 102

உடனேதான். காச்சி யிதிலுள் சோகிசட்டு
 திடனாய் வடித்ததினமேல் சேர்ந்து - மடநல்லீர்
 சாரமது கூட்டி கருதியருந் திடப்போம்
 கோரமுள கல்லடைப்புக் கூடு 103

கூடுகும் ரிச்சோறும் கூண்டகருஞ் சீரகந்தா
 னிடுபஞ்ச தாரையதும் னீகூட்டிப் - போடவே
 கல்லடைப்புத் தீரும் கடியபொரி காரமதை
 அல்லுமிள வெந்நீ ரருந்து. 104

நீரடைப்புக்கு

அருந்துசிறு பூளையின் வேரதனை வெல்லாம்
 திருந்தவ பாலதனைச் சேர்த்து - வருந்தினீ
 நால்நாள ருந்தியிட நாடாது நீரடைப்பு
 பால்மொழியீ ராகுமிதைப் பார்.

105

மூலம்பிரமியத்துக்கு

பாருமே மூலம் படர்ந்த பிரமியத்தில்
 சேருமே திப்பிலியுஞ் சித்தரத்தை - நீறுமே
 ஆதறையி னுற்றகிழங் காகுமா ளக்கிழங்கும்
 போதத்தான் கூட்டிநீபு கல்.

106

தானே வறட்சியினால் சற்றுடம்பு வற்றும்
 தேனே ஒருபடினீர் சேர்த்தடுப்பில் - மானே
 உழக்காகக் காச்சியதில் உற்றவெண்ணை தேசிப்
 பழத்தளவு போட்டருந்தப் பாயும்.

107

பித்தமயல் பிரமை

பாயா வதன்பிறகு பண்பிநா லின்னமருந்
 தோயாத சுக்குமிள கோமமுடன் - காயாத
 வெள்ளறுகு தூது வளைமிறுக டுக்காய்காயம்
 உள்ள சிவனார்வேம் பினோடு.

108

ஒடுவளை நாகணமும் ஒக்கவே தான்கூட்டி
நீடு நிழலதிலே நீயுலர்த்திக் - கூடவே
சூரணமாய்ப் பண்ணியிதைத் துய்க்க வெறுகடியில்

109

யின்பதே சிப்பழச்சாற் றீதேல்லாம் முன்புதா
னுண்ணவே பித்தமயல் ஓடுமென் றுரைத்தார்
திண்ணமிது வாமெனவே செப்பு.

110

குன்மத்துக்கு

செப்புபெருந் தும்பையதில் சேர்கொழுந்து சுக்கோடு
டொப்புவெள்ள வெங்காய மோமமுடன் - தப்பா
வசம்பதுவுங் கூட்டி வளரெருமை மோரில்
பசம்பவே காச்சுகுன்மம் பாயும்.

111

வாயுவுக்கு

பாயுங் கழற்சிப் பருப்புடனே சாரடைவேர்
யேயு மிளகுசுக்கோ டிந்துப்பு - வீயும்
பெருங்காயம் வெள்ளுள்ளி பின்வசம்புங் கூட்டி
சரியாய் நவபாண்டந் தன்னில்.

112

தன்னிலரைத்திதனைத் தானேவெள் ளாட்டுப்பால்
மின்னேயெட் டொன்றாக வேகவைத்துச் - சொன்னே
னிதையருந்த வாயுவுடன் யேற்றதொரு தம்பனமும்
பதைபதைத்துத் தானோடும் பார். 113

வாதசுறோணிதத்துக்கு

பாருமிங்கு வெள்ளறுகு பாரிசைந்த சுண்ணாம்பும்
சேறுமுருங் கைப்பட்டையு மொன்றாய்ச் சேர்த்து - கூறு
மருந்திதனை யுண்டுவர வாதசு றோணிதமும்
திருந்தாம லோடுமிதைச் செய். 114

கல்லடைப்புக்கு

செய்யபிரண் டையின்வேர் சேருகின்ற சாரடைவேர்
கொய்யுங்கா ரைப்பூகார் கோலரிசி - அய்யமற்ற
சிங்கிபொன்னாங் காணிவேர் தேனே குடிநீருண்
தங்கிநின்ற கல்லுவிழுந் தான். 115

சூலை சிரங்குக்கு

தானேநல் லெண்ணையுடன் சாதிலிங்கம் வெள்ளறுகு
தேனே அரைத்ததனைச் சேர்த்தப்பின் - மானே
அரியுடனே காச்சி அருந்தவே சூலை
சொரிசிறங்கு போமெனவே சொல். 116

அரையாப்புக்கு

சொல்லுங் கொடிவேலி துய்யவேர் சக்கரையும்
வல்லபெருங் காயம் வசம்புடனே நல்லதொரு
வெள்வெங்க யம்துருசு வேண்டுமேநல் லெண்ணையில்
கொள்ளரையாப் போடுமிதைக் கூறு. 117

கூறுசணல்வேர் கொளிஞ்சிவேர் நொச்சிவேர்
மாறுமுகக் காவளைசிற் றாழுட்டி - மீறும்
பொடுதலை கஞ்சாங்கோரை புகழ்சங்கம் வேரும்
கடியதொரு வேப்பலகு காண். 118

இருமலுக்கு

காணுங் கடுக்காய் கடியதொரு திப்பிலியும்
பூணும் பிறாய்துளசி போதவே - வேணுமென்
வேலிப் பருத்திதிறாய் வேண்டுமே நன்மிளகு
பால்மொழியீர் யானுரைத்தேன் பங்கு. 119

பங்கு வழுதலையும் பண்புபதி னெண்மருந்தும்
தங்கநீ நாலொன்றாய்த் தான்காச்சி - சங்கையாய்
கொண்டுவிடில் தானிருமல் கூட்டோடே யேகுமென்று
வண்டனிமா தேஉரைத்தேன் வாரு. 120

ரத்தமேகத்துக்கு

வாராய் முருங்கையின்பூ வண்மையுள கற்றாழைச்
சோருடனா வெண்ணையது மொக்கவே - கூறுடனே
உண்ணவே ரெத்தமது ஓடும் பிரமேகம்
விண்ணிலே பாயுமுடல் விட்டு. 121

எரிசுன்மத்துக்கு

விட்டேவெள் ளாட்டின்பால் மின்னேதேங் காய்ப்பாலின்
னிட்டேதான் திப்பிலியோ டிந்துப்புத் - தட்டியே
பாகாய்நீ காச்சிப் பதமாய்க் கடுகருந்தப்
போகும் யெரிசுன்மம் புகல். 122

நீர்ப்பீனிசத்துக்கு யெண்ணை

புகலுஞ் செவியம் புதியதிரி கடுக
மிகலவாய் விளங்க மிதனோ டகலும்
கருஞ்சீரஞ் சித்தரத்தை கஸ்தூரி மஞ்சள்
திருந்திப் பிலிமூலஞ் சேர். 123

சேருஞ்சி லைநொச்சி சேர்ந்தபட்டைச் சாருடனே
கூர்வெள்ளாட் டின்பாலில் கொண்டரைத்து - நேறான
நல்லெண் ணையில் காச்சி நன்றாய் முழுகிவர
ஒல்லும்நீர்ப் பீனிசமே ஓடும். 124

ஓடும் நத்தைச்சூ ரிஉறுவே றுடைவேரும்
நாடும் வேலிப்பருத்தி நல்லவேர் - கூடுமே
தூதுவளை யின்வேர்து லங்கவியப் பாகலின்வே
ரீதுவேலம் பட்டையே றும். 125

பித்தகரஞ் சன்னிக்கு

ஏறும்வேப் பம்பட்டை யேற்றகடுக் காய்மிளகு
நாறும்வெள் ளுள்ளியுட னாட்டியே - கூறும்
வசம்புடனே திப்பிலியும் வளர்ந்தகுப்பை மேனி
கசங்காத துத்தியின்வேர் காண். 126

காணும் மருந்தெல்லாம் கலத்திலேஅரைத்து
பூணும்நல் லெண்ணையதில் பூண்டெரித்து - வேணுமென
உள்ளருத்தி மேல்பூச ஓடும்விச் சுரந்தான்
கள்ளமுள சன்னியதுங் கண்டு. 127

அதிமாங்கிஷம் நீர்ச்சிறுப்புக்கு

கண்டுகோ ழிக்காரம் காணுமே சோகிசுட்டு
விண்டாவி நெய்கூட்டி வெய்யில்வைத்(து) பண்டுதான
னுள்ளே செலுத்தியுட ஓடும் அதிமாங்கிஷமும்
தெள்ளுகல்லும் நீர்ச்சிறுப்புந் தோ 128

நீரழிவுக்கு

தேற்றான் விரைகடுக்காய் செப்பரிய ஆவாரை
 யேற்றாம் விளாம்பிசினோ டித்தனையும் கொற்றொடியாய்
 பங்கொன்று காராப் பசுவின்மே ரிப்பருக
 பொங்கிவரும் நீரழிவு போம். 129

சுரம்மாந்தம் தோஷத்துக்கு

வல்ல சுரமதுபோ மாந்தம்போம் தோஷம்போம்
 சொல்ல வெகுமேகஞ் சோகைபோம் - நல்லாய் கேள்
 தால்வெல்லஞ் சுக்குடனே சற்று நிலக்குமிள்வேர்
 காலமே காச்சியுண்ணக் காண். 130

பல்வலிக்கு

மறுக்கா ரைசுக்கு மறுதந்தோல் வேளவே
 வெறுக்கா வரைபிரம்போ டேழும் நருக்கியே
 நாலொன்றாய்க் காச்சிநா லுநாள் கொப் பளிக்கப்
 பாலன்பல் லாங்கிழவன் பல். 131

வாசுட வெண்பா எழுதி நிறைந்தது

முற்றும்

பதினெண்பேர்கள் துணை

ராமசாமிப்பிள்ளை சையட்சரம்

நீடுழிகாலம் வாழ்க

குரு ரட்சிக்க

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பாடல் முதற்குறிப்பு

அகலும் நுணாச்சாத்	-	68
அரத்தைசத குப்பைசுக்கு	-	3
அரியப்ப சும்பாலி	-	92
அரியும் பிரண்டையிலை	-	79
அருந்து சிறுபூளையின்	-	105
அருந்தும் பொழுதுகெற்ப	-	77
அலையுங் கருவழகி	-	16
ஆம்பூலி சக்கரையி	-	101
ஆரியநூல் வாகடத்தின்	-	1
ஆறும்உடும் புச்சதையும்	-	64
இயம்புந் திமிர்க்காச்சல்	-	43
ஈறுள்ளச் சாறுழக்கோ	-	83
உண்ணெயில் வங்கம்	-	58
உடனேதான் காச்சியதிலுள்	-	103
உரையும் வசம்புள்ளி	-	81
எல்லாக் கிரந்தி	-	42
ஏகுங் கருநொச்சி	-	49
ஏகு மெருக்கம்	-	99
ஏறும்வேப் பம்பட்டை	-	126
ஒடுகின்ற குணமங்கொண்	-	88
ஒடுகின்ற சாரடையும்	-	20
ஒடுகின்ற மாதளம்பூச	-	24

ஒடுபிள்ளைப் பெற்ற	-	93
ஒடும் நத்தைச்சு	-	125
ஒடுவளை நாகணமும்	-	109
ஒதஉற்ற கேள்	-	47
ஒதும்வெண் குன்றவிரை	-	74
கண்டுகோழிக்காரம்	-	128
காணீரு டாதோடை	-	22
காணுங் கடுக்காய்	-	119
காணும்பூ நாணல்	-	8
காமாலை போங்கடுக்காய்	-	72
காரம் நவாச்சாரம்	-	52
கானும் மருந்தெல்லாம்	-	127
கிரந்திகட்குச் சூலைதனக்	-	60
குணமாம்நத் தைச்சிதையில்	-	65
கூடுகும் ரிச்சோறும்	-	104
கூறுகின்ற தளீசபத்திரி	-	25
கூறு சணல்வேர்	-	118
கூறுசெங் கத்தாரி	-	50
கூறுடைய வம்பாவட்டை	-	4
கேட்டவெள்ளைக்	-	38
கேளாய் குளீர்காச்சல்	-	46
கேளுங்கை யாந்தரைச்	-	32
கொள்ளே திரிபரையும்	-	94
சாய்க்கும்படி கேளாய்	-	55

செப்பமெனும் பேரிலந்தை	-	5
செப்பாஞ் தலையெரித்துச்	-	44
செப்பெருந் தும்பையதில்	-	111
செய்த மருந்ததை	-	28
செய்யபிரண் டையின்வோர்	-	115
செல்லாத விப்புருதி	-	76
செல்லுமே நீரடைக்கில்	-	102
சேர்த்திருந்த வாதம்	-	78
சேருஞ்சி லைநொச்சி	-	124
சேரெறுக்கஞ் சாருடனே	-	80
சொல்லுங் கொடிவேலி	-	117
சொல்வாய் கருங்கோழி	-	63
சோம்புகின்ற மாண்டூரம்	-	15
சோம்புநில வாகை	-	96
தன்னில ரைத்திதனைத்	-	113
தானென்னும் வெள்ளுள்ளி	-	6
தானே அடப்பம்	-	29
தானேநல் லெண்ணையும்	-	116
தானே வறட்சியினால்	-	107
திசையா முலைப்பாலில்	-	73
திண்ணஞ்சேத்து மகரப்பன்	-	45
தின்னாச் சிறுகுரட்டை	-	54
தின்னுந்தே னெய்வெல்லம்	-	57
தினந்தாளி சங்குகுரை	-	51

தீயீற்கில் மேவுகரு	-	10
தூறுமதி சாரம்	-	82
தூதுவளை யின்பழச்சார்	-	33
தேடுகஞ்சப் பத்திரியில்	-	84
தேற்றான் விரைக்கடுக்காய்	-	129
தேறுபேயப் பீர்க்கங்காய்	-	62
நன்றான வேர்க்கொம்பும்	-	39
நன்றுபொடி முக்கழஞ்சி	-	59
நீறுகினற் அஸ்திசுரம்	-	91
நேராகும் நாவல்தோல்	-	75
பங்கு வழுதலையும்	-	120
பண்ணியபின் காரம்பா	-	26
பண்ணும் பருத்திவிரை	-	13
பரிந்துமுக காவளைவேர்	-	87
பாகும் பெரும்பாடு	-	98
பாரிய நாரத்தைப்	-	34
பாரினசந் தெநல்லி	-	11
பாருமிங்கு வெள்ளறுகு	-	114
பாரீர்மேகம் யோகபண்பு	-	21
பாருமே மூலம்	-	106
பாயா வதன்பிறகு	-	108
பாயுங் கழறீசிப்	-	112
பாற்றுக் கடைமருந்து	-	56
பிரமைதோஷம்	-	41

பிரிந்த யிளவெந்நீர்	-	37
பின்குழிமிட் டான்சாற்றில்	-	71
புகலுஞ் செவியம்	-	123
பெறுவீர் பிறாய்குரை	-	19
பேசும் பிரண்டையுமன்	-	11
போத்தீறா டாதோடை	-	23
போமே கருநெல்லி	-	27
போற்றும் பிரண்டைசுக்	-	69
மலம்நீர டைத்துவிம்மில்	-	53
மறுக்கா ரைசுக்கு	-	131
மனமே கையாந்தகரைச்	-	40
மாற்றுநெய்பால் நீர்வள்ளி	-	100
மாறுந் தொடைச்சாறும்	-	35
மானேகேள் நீரடைத்தல்	-	7
மீளாமி லைக்கள்ளியுடன்	-	61
யேகும் வறட்சி	-	90
வண்ணங்கா யங்கடுகு	-	66
வண்ணமுத் தக்காசும்	-	97
வல்ல சுரமதுபோ	-	130
வறுகறுவேல் வேர்த்தோல்	-	95
வாடுகின்ற யிந்துவுக்கு	-	17
வார்த்தநீ ரெட்டொன்றாய்	-	86
வாராய் முருங்கையின்பூ	-	121
வாவெனவே செத்துமமத்	-	2
வாறுகொடு வேல்குறுஞ்சா	-	48

விட்டு நெரிச்சியின்	-	85
விட்டேவெள் ளாட்டின்பால்	-	122
விடும்பேய்க் கொமட்டிக்	-	70
விரும்புகின்ற சீரகமும்	-	14
விரும்புரத் தமூலத்தால்	-	89
விரைந்த மிளகரைத்து	-	18
வேக மாய்நெறி	-	0
வேகவைத்த நெய்யில்	-	36
வேண்டும் பெருங்காயம்	-	30
வேருங் கிராம்பும்	-	67
வேறுண்ட மிளகுமூன்று	-	31

சொல்லடைவு

பாடல்	பாடல் எண்	ஆம்பாவி	96
அக்கரை	13	ஆமணக்கெண்ணை	70
அக்னி	6	ஆவின்பால்	75
அசீரணம்	17, 37	ஆவாரை	129
அட்டகுன்மம்	14	ஆவி	18, 25
அண்டவாதம்	16	இஞ்சிரசம்	51, 52
அத்திப்பால்	74	இஞ்சிசாறு	27
அதிமாங்கிறம்	28	இணக்கம்	98
அரக்கு	39	இந்து	16, 51
அரத்தை	3	இருமல்	90, 120, 40
அரி	19, 116	இலந்தை	5
அரிகரைப்பான்	46	இலை	5
அரைப்பொடி	94	இலைக்கள்ளி	78
அருந்த	86	இலைச்சாற்	78
அருந்தும்	77	இளைசுவாசம்	29
அவிலிப்பிசரி	99	இன்பம்	110
அன்பான	64	உடம்பு	107
அஸ்திசுரம்	91	உடும்புச்சதை	64
ஆடாதோடை	21, 22	உதரம்	6
ஆண்கரு	46	உப்பிசம்	27
ஆணைதிப்பிலி	34	உப்பு	6, 19, 39
ஆமணக்கு	29, 48, 49,	உப்பிலி	33
	54, 79	உள்சதை	63

உள்ளி	48, 51, 52	கண்டங்கத்திரி	21, 26
உழக்கு	107	கணமாந்திரி	65
வாணுத்தேன்	98	கணியிலை	73
எண்ணை	67, 107, 80, 89	கத்தரி	7
எட்டி	14	கரந்தை	48, 89
எரிசூன்மம்	122	கரிப்பினை	53
எருக்கம்	99	கருங்கோழி	63
எருமை	111	கருஞ்சீரகம்	104, 123, 56
எழுநாய்	28	கருநெல்லி	26
ஒலம்	12, 24	கருவேப்பிலை	9, 97
ஒன்தொடி	46	கருநொச்சி	48
ஒடும்	87	கல்	128, 115
ஒதியந்தோல்	75	கல்லடைப்பு	83, 103, 104
ஓமம்	111	கழஞ்சி	83, 62, 31, 28, 25
கஞ்சப்பத்திரி	84	கழஞ்சிதேன்	30
கஞ்சாங்கோரை	118	கழற்சி	112
கஞ்சார்	80	கழற்கொய்	8
கசாயம்	10, 38, 11, 8	கற்றாழை	121, 91
கஷாயம்	7	கறுகப்பிலை	67
கடுக்காய்	72, 108, 119, 129,	கனி	97
	126, 91, 31	கன்னிவேர்	61
கடுகு	66, 102, 70, 73, 48	கஸ்தூரி	23
கடுவிளநீர்	97	காக்கணம்	95
கண்டக்கால்	20	காச்சி	76, 103, 53, 54

காசமீனை	21	கீறாணி	9
காசம்	25	குடிநீர்	115, 75, 49, 50, 19,
காடி	5, 95		22
காணெண்ணை	65	குரட்டை	54
காதி	80	குப்பைமேனி	126, 88
காது	44	குப்பை	73
காமாலை	71, 72	குழப்பாலை	70
காய்ச்சல்	43	குமரிச்சோறு	104
காய்ச்சியநீர்	72	குழலும்	88
காய்ந்தநீர்	9	குழிமிட்டான்	71
காயம்	14, 22, 16	குளிர்	36
காரம்	52, 104, 51, 7	குளிக்காய்ச்சல்	45
காராப்பசு	129	குற்றவலி	11
காரைபூ	115	குன்மம்	111
கிரந்தி	28, 55, 59, 41	கூண்டு	93
கிருமி	17	கூடு	103
கிழங்கு	101, 106	கூந்தல்	36
கிழங்கதாம்	100	கூர்மிளகு	24, 64
கிழவன்	131	கூர்வசம்பு	80
கிறாணி	67, 69, 64, 65, 89,	கூர்முக்கடுகு	65
	63	கூறுமா	82
கிறுமி	11	கொட்டான்	89
கீரை	57	கொடி	64
கீழ்காய்	85	கொடிவேலி	76, 117, 34

கொண்டைவிழி	44	சாரடைவேர்	38, 19, 115, 66
கொமட்டம்	26	சாம்பல்	14
கொள்ளரை	117	சாறு	22, 62, 34, 31, 23, 83,
கொளிஞ்சிவேர்	118		91
கொழுஞ்சி	102	சிவனார்	108
கொழுந்து	79, 23	சிறுதிப்பிலி	12
கொற்றடி	129	சிறுகுருஞ்சான்	49
கோட்டம்	80	சிறுகீரை	85
கோலரிசி	115	சின்னியிலை	49
கோமியம்	53	சீரகம்	69, 13, 10, 32, 20, 9
கோழி	128	சீரணம்	9
பையாந்தகரைசாறு	39, 88	சீனிபொடி	58
சக்கரை	20, 101, 117, 13, 59	சுக்கு	130, 131, 66, 69, 93,
சங்கு	50, 18		19, 3, 111, 112,
சங்கை	120		13, 10, 9
சணல்வேர்	118	சுக்குமிளகு	108
சதகுப்பை	32, 3	சுக்குள்ளி	80
சப்பாலை	47	சுண்ணாம்பு	12, 114
சமுத்திரம்	37	சுண்ணாம்புநீர்	85
சலதோஷம்	17	சுத்திப்பொடி	14
சன்னியம்	127	சுரம்	36, 17, 3, 4, 127, 130
சாதிக்காய்	68	சுவாசம்	27
சாதிலிங்கம்	116	சுவாசகாசம்	18
சாரம்	103	சுவாசமீளை	32

சுற்றிபொடி	58	தம்பனம்	113
சுறோணிதம்	114	தயிர்நீர்	68, 66
சூரணம்	109, 24, 55, 56, 26	தயிர்	92, 69, 63
சூலை	116, 55, 17	தலைவலி	3
செங்கத்தாரி	49, 47	தாவரைவிரை	97
செந்தமிழ்	1	தாளிபனை	90
செந்தாமரை	42	தாளிசைபத்திரி	24
செந்தகரைப்பழம்	9	தான்றி	26
செருப்படை	88	திண்ணம்	66
செவியம்	123	திணைப்பொடி	61
சேத்துமம்	41	திப்பட்டை	102
சேத்துமகரைப்பான்	44	திப்பிலி	34, 106, 122, 123,
சேர்கொழுந்து	111		126, 33, 19,
சேர்விரை	97		80, 18, 21, 24
சேர்மொழி	82	திமிர் காச்சல்	42
சேரெண்ணை	73	திரிகடுகம்	102, 26, 96
சேலை	77	திரிபலை	76, 94, 67
சொரிசிறங்கு	116	திருகுகள்ளி	92
சோகி	28, 103	தின்னார்	54
சோம்பு	95, 96	தினவு	43
சோலம்	67	தினைச்சம்	83
சோகை	130, 93	துத்திவேர்	126
தக்கவட்டம்	66	தும்பை	111
தண்டு	85	துய்யபொடி	61

தூரிசுசேர்பத்து	84	நன்னேலம்	58
துளசி	119, 21	நாகணம்	109
தூது	81	நாகப்பாம்பு	81
தூதுவளை	108, 125, 32	நாகப்பூ	24, 58
தூறுமதி	82	நாணல்	8
தேக்கு	33	நாடி	23
தேங்காய்ப்பால்	122	நாடு	16, 38
தேங்காய்	54	நாத்திசை	100
தேசிப்பழம்	111	நால்நாள்	105
தேன் 107, 25, 13, 12, 27		நாவல்தோல்	75
29, 33, 96, 61		நாவி	60
தேன்மொழி 31, 74, 36		நாலு நாள்	131
தோல் 95, 66, 131, 61		நாய் சுரை	18
தோஷம்	130	நாயுருவி	102, 14
தோஷகரைப்பான்	45	நாரந்தை பழம்	33
நண்ணீர்	66	நிலக்குமிள்வோர்	130
நத்தை	125	நிழல்	109
நத்தைச்சதை	65	நீபுகல்	106
நல்லெண்ணை 127, 124,		நீர் 7, 6, 43, 90, 18	
116, 117, 31		நீர்கழிச்சல்	74
நவச்சாரம் 60, 67, 69, 52, 51		நீர்ச்சிறுப்பு	
நவபாண்டம்	112	நீர்வள்ளி	100
நற்சீரகம்	89	நீர்பீனிசம்	124
நன்னோர்வோர்	100	நீரழிவு	129

நீரடைக்கல்	102	பசியிலை	7
நீரடைப்பு	105, 86	பசும்பால்	92
நீரெட்டொன்	86	பசை	73
நீரைப்பு	83, 84	பஞ்சத்திரவியம்	73
நீறும்	106, 90	பஞ்சசுவாசம்	30
நீரேற்றம்	3	பஞ்சகோலம்	56
நுணாச்சாத்தி	68	பண்ணுபொடி	58
நுரை	5	பட்சித்தோசம்	71
நெய் 77, 54, 101, 128, 35,		பட்டை 87, 114, 124	
67, 72, 71, 90, 96		பத்திரி	67
நெய்பால் 110, 76, 23, 32,		பதக்குளி	98
34		பரிவு	98
நெய்மதுரம்	75	பருத்தி	119
நெய்தேன்	79	பருத்தியிலை	93
நெரிஞ்சிவோர்	85	பருத்திவிரை	12
நெல்	13	பருத்திவோர்	4
நெல்லரிக்கழினி	87	பருப்பு 99, 74, 112, 8	
நெல்பொரி	12	பழம்புளி	77
நொச்சி	124, 3	பழசாறு	32
நொச்சிவோர்	118	பழுப்பு	99
நொல்லி	10	பழுது	45
பக்குவம்	72	பனி	97
பச்சரிசி	90	பன்னீர்	8
பச்சை	87	பன்னுங்கிழங்கு	71

பனை	7	புடம்	12
பாதியிலை	16	புரசைவித்து	11
பாகு	35, 98	புலிவிரைத்தோல்	74
பால்	105, 71, 82, 58	பழச்சாத்தில்	84
பால்மொழி	105, 119	புளிநீர்	79
பாலுழக்கு	77	புன்னைக்காய்	99
பாலன்	131	பூ	8
பாளை	41	பூசுமுள்	81
பிணி	31	பூண்டு	127
பித்தம்	10, 13, 22, 23, 94,	பூண்டதோல்	100
	110	பூளை	105, 85
பித்தமயல்	108	பெருங்காயம்	112, 117,
பித்தங்கிறாணி	72		115, 29, 62
பிரண்டை	69, 115, 11	பெரும்பாட்டு	75
பிரண்டையிலை	79	பேய்க் கொமட்டிக்காய்	70
பிரம்	131	பேய்ச்சுறா	71
பிரமியம்	106	பேய் நாய்	99
பிரமை	40	பேயன்பழம்	20
பிள்ளை	93	பொடி	13, 18, 68, 87, 91
பீர்க்கங்காய்	62	பொதிந்து	12
பீலி	12	பொரி	104
புண்	45, 46	பொன்னாகண்ணி	115
புகழ்ச்சங்கம்வேர்	118	மங்கையர்	88
புகழ்ச்	85	மஞ்சள்	94, 73, 123

மண்டைவெளி	44	முருங்கை	114
மண்டூரம்	14	முலைப்பால்	73
மடநல்லீர்	103	முள்ளி	50
மத்து	5	மூக்கு	23
மந்தம்	12, 38, 130	மூங்கில்	52
மருந்து	99, 114, 108, 82,	மூலம்	72, 106, 89
78, 89, 127, 120, 56, 27		மெய்யாய்த்தேன்	87
மருந்து பச்சை	60	மென்பொடி	51, 52
மலம்	52, 53, 54, 51	மேகம்	20, 121, 130
மலங்கழி	70	மேலிலை	84
மாதனை	82	மொசுமொசுக்கை	100
மாதளம்பூ	23	மோதகம்	9, 11
மிளகு	119, 37, 33, 49, 17,	மோர்	129, 111, 40
47, 4, 93, 126, 112		யோனி	46
மிளகுபொடி	15, 14	ரத்தம்	121
மிளவெந்நீர்	104	லேகியம்	98
மிளகுதிப்பிலி	69	வசம்பு	117, 112, 111, 64,
மின்னே	54		48
முக்கரட்டை	12	வம்பாவட்டை	4
முக்கடுகு	76, 63, 68, 64	வசம்புள்ளி	81
முக்கழுஞ்சி	57, 59, 87	வண்ணம்	96, 97, 65
முக்காவளைவேர்	87	வண்டனி	120
முந்திரிகை	22	வண்ணங்காய்	66
முருங்கைபூ	121	வருத்துக்கள்ளி	77

வலிகுன்மம்	92	விப்புருதி	76
வழுதலை	120	விரைத்தோல்	74
வறட்சி	107	விளக்கெண்ணை	78
வயறு	93	விளாம்பிசி	129
வயிற்றுவலி	55	விறகம் 12, 52, 53, 54, 50,	
வறுத்தம்	99		51
வள்ளல்	1	விஷம்	39, 40, 45
வாதம் 114, 78, 8, 5		வெக்கை	73
வாத கரைப்பான்	42	வெங்காரம்	83, 18
வாதபித்தம்	41	வெங்காயம் 93, 117, 111	
வாயுவு கரைப்பான்	53	வெண்சாதி	67
வாயு 113, 6		வெண்சுரை	85
வாயில் கிரந்தி	49	வெண்ணை 74, 92, 86,	
வாயுகரைப்பன்	19	121	
வாயுகுன்மம்	70	வெந்நீர் 28, 36, 17, 39, 37	
வாயுவுகிறாணி	68	வெய்யில்	128
வார்முலை	83	வெல்லம்	90, 57
வாளை	94	வெள்ள நுகு 108, 114, 116	
வாழை	85	வெள்ளாட்டுப்பால் 113,	
வானகவேர்	96	122, 124	
விக்கல்சத்தி	12	வெள்ளி	64
விசஞ்சுகாம்பு	39	வெள்ளுள்ளி 112, 6	
விண்	121	வெள்ளுளி	126
விதவரோசம்	35	வெள்ளைகாக்கணிவேர் 37	

வெள்ளை	24
வெள்ளெருக்கு	47
வெறுக்காவம்	131
வேப்பம்பட்டை	126
வேப்பெண்ணை	81
வேம்பு	4, 108
வேர்12, 125, 105, 100, 117, 115, 67, 36, 41	
வேர்துளு	76
வேர்கொம்பு	38
வேல்	73, 95
வேல்விழி	84
வேம்பட்டை	91
வேலம்பட்டை	125
வேசி	93
வேலிபருத்தி	29

துணை நூற்பட்டியல்

1. அருணாச்சலம்.மு 16ஆம் நூற்றாண்டு இலக்கிய
வரலாறு - திபார்கர்
293 அகமது வணிகவளாகம்
இராயபேட்டை
சென்னை-14
மறுபதிப்பு - 2005
2. சங்கரனார்.இரா அகத்தியர் தோத்திரக்கொத்து
முருகன் அச்சகம்
41சீனிவாசபுரம்
2.வது தெரு, இராயபேட்டை
சென்னை-14
முதற்பதிப்பு 1964
3. சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தமிழ் பேரகாரதி தொகுதி 6
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
வெளியிடு-1982
4. சுப்பிரமணியம்.பூ - சுவடியியல்
உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி
நிறுவனம். சென்னை-113
முதற்பதிப்பு-1991

5.சோமுய்ய.ப

சித்தர் இலக்கியம்
நூல்வெளியீட்டுதுறை
அண்ணமலைப் பல்கலைக் கழகம்
அண்ணமலைநகர் 608002
முதற்பதிப்பு- 1989

6. தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகம் வாழ்வியற் கலைக் களஞ்சியம்

தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக
வெளியீட்டு, பதிப்பு-2002
அண்ணமலைநகர் 608002

7.தெய்வநாயகம்.சி.கோ

சித்தர் சிந்தனைகள்
மணிவாசகர் பதிப்பகம்
8/7 சிங்கர் தெரு,பாரிமுனை
சென்னை-18 முதற்பதிப்பு-1998

8.தொல்காப்பியர்

தொல்காப்பியம்-எழுத்து
இளம்பூரணம் முல்லை நிலையம்
9.பாரதிநகர் முதல் தெரு
தியகராயநகர்
சென்னை-17
பதிப்பு-1998

9. பாமசிவானந்தம் .த.கோ

சுவடிப்பதிப்பு நெறிமுறைகள்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக
வெளியீட்டு,பதிப்பு-1989

10. விமலானந்தம். மது. ச

இலக்கிய வரலாறு
அபிராமி பதிப்பகம்
7,பி, கொடிமரத்தெரு
இராயபுரம்
சென்னை-13
மறுபதிப்பு - 2004

